

Sedmo čudo

Lana Levar, 7. a

Glasilo učencev OŠ Dušana Flisa Hoče,
junij 2015

Osnovna šola Dušana Flisa Hoče
Šolska ulica 10
2311 Hoče

Urednica: Danijela M. Vukmanič
Namestnica urednice: Lučka Stopinšek
Urednik naslovnice in mentor likovnim
ustvarjalcem: Albin Lorber

Šolsko leto: 2014/2015

Izdano: maj, 2015

Soustvarjalci: učenci pri novinarskem
in likovnem krožku,
učenci centralne in
podružnične šole Reka

CICIČUDO — priloga Sedmega čuda, glasilo razredne stopnje

RAZREDNA STOPNJA—matična šola Hoče
Mentorica: Vlasta Smrdel

RAZREDNA STOPNJA—podružnica Reka
Mentorica: Lidija Šoštaric

Dragi učenci, spoštovani starši in kolegi!

Šolsko leto se počasi posklavlja in pred nami je že zadnja številka šolskega časopisa, ki je namenjena pregledu dela v tem šolskem letu na naši šoli. Dogajalo se je marsikaj. Nanizali smo vesele, zabavne in poučne dogodke, ki so popestrili in obogatili šolsko leto 2014/15. Nekateri od teh so se zgodili prvič, kot na primer obisk evro poslanke Tanje Fajon, sodelovanje v projektu »Svet v učilnici« in v zvezi s tem obisk češkega študenta Martina Hrbeka, izvedba gledališke igre Sodobna Pepelka z učenci izbirnega predmeta Gledališki klub, izvedba dobrodelnega Valentinovega koncerta v Kulturnem domu Hoče, sodelovanje na prireditvi Pokaži, kaj znaš v dvorani Leona Štuklja in še bi lahko naštevala. Določeni dogodki so ustaljena stalnica na naši šoli, med njimi je zagotovo udeležba naših učencev na šolskih, regijskih in državnih tekmovanjih, nekaj od njih je bilo predstavljenih že v prejšnji številki Sedmega čuda, o drugih pa lahko preberete v tej številki.

Prav udeležencem šolskih, regijskih in državnih tekmovanj iskreno čestitam za dosežene rezultate. Vsak dosežek pa ni vedno nagrajen z odlično oceno, z diplomo, s pokalom, je pa kljub temu pomemben in je vanj vloženega precej dela ter časa. Zato čestitke prav vsem učencem za vsa mala in velika znanja, za vse male in velike uspehe, ki ste jih dosegli in pokazali v tem letu.

Sedaj smo na pragu počitnic. Učencem, staršem, delavcem šole in drugim bralcem Sedmega čuda želim sončne in vesele počitnice in naj nasmehi krasijo vaše obraze pred počitnicami, med počitnicami, po počitnicah.....
Imejte se lepo.

Darja Vantur,
pomočnica ravnateljja

I. del	
Obisk s Češke	4
YES za Ameriko	7
Dnevnik ekskurzije v London	8
Humorna vrnitev v otroška leta (Primož Suhodolčan na šoli)	12
Šport špas pri nas	13
Od Marburga do knjižnice	14
Otroški parlament	14
Po sledih Rimljanov	15
Glasba je hrana ljubezni	17
Moje zadnje priprave	19
Navadna čokoladnica ali čokoladna nebesa.....	20
Samooskrbovanje, nov projekt mladine	21
Začetek pomladi v Hočah.....	22
Kuharsko tekmovanje	23
Vohljač	24
Premalo za polfinale	25
Prišli, videli, zmagali	26
Starejši dečki si v finalu priigrajo bronasto medaljo	27
ŠD Atletski stadion Poljane Maribor	28
Ljubezen in spolnost pri najstnikih	29
KD Od prvih knjig do gledališke igrice	30
Knjižnični dan	31
Za življenja vredno okolje	32
II. del	
Literarno-ustvarjalni kotiček	33
III. del— Cicičudo (Hoče, Reka)	
Nekoliko drugačni dnevi	48
Športni dnevi so zakon	49
Eko dan	50
Pisatelji, pesniki in še kaj	51
Projekt—vezi prijateljstva	52

1. d—Prvošolci smo tudi pesniki in slikarji	53
Abeceda v rimah	54
2. c	57
Ustvarjamo v naravi	59
3. d	60
Pišem pesem	62
Popravljalnica igrač	63
4. c	64
Praznične delavnice v marcu	67
Ogled fotografskega muzeja v Mariboru	68

4. c—Reka

OBISK S ČEŠKE

14. aprila je bil za našo šolo OŠ Dušana Flisa Hoče zelo pomemben dan – v okviru projekta Svet v učilnici nas je obiskal Martin Hrbek, študent, ki prihaja s Češke. Martin je trenutno na izmenjavi v Mariboru, kjer študira geografijo. Star je 24 let in živi ter študira v Pragi, ki pa je zagotovo zelo zanimivo in lepo mesto. Zastavili smo mu nekaj vprašanj o domačem mestu in še mnogo več...

Kaj študirate in zakaj ste se odločili za ta študij? Kakšni so pogoji za študente na Češkem?

Študiram geografijo, za katero sem se navdušil že v srednji šoli. Moj navdih je bil učitelj geografije, zaradi njega sem spoznal, da je to zares zanimiva veda in da se z njo želim ukvarjati v življenju. Pogoji so dobri, univerze so zelo lepo urejene in moderne, imamo veliko izbire in profesorji uporabljajo nove metode predavanja. Je pa res, da nimamo študentskih bonov, kot jih imajo nekatere države.

Kakšne pa so možnosti zaposlitve za mlade ljudi na Češkem?

Možnosti so na splošno bolj slabe, čeprav je odvisno od tega, kaj si študiral. Ljudje, ki so študirali nekaj v povezavi z ekonomijo, kemijo ali računalništvom, imajo dobre možnosti, ostali pa ne. Dosti ljudi se zaposli v tujini in tudi sam sem že razmišljal o tej možnosti. Verjetno bom vseeno ostal na Češkem, ker sem preveč vezan na dom.

Zakaj je vredno obiskati Češko? Katere so tiste stvari, ki jo naredijo tako lepo in unikatno?

Imamo zelo bogato zgodovino in pohvalimo se lahko z mnogimi čudovitimi gradovi. Praga je definitivno mesto, ki ga je treba obiskati, pa tudi zaradi naše edinstvene kuhinje se nas splača obiskati.

Kakšen je odnos Čehov do športa in kateri je najbolj priljubljen?

Veliko število Čehov se ne ukvarja z nobenim športom, kar je problem, saj je posledica tega debelost. Zelo radi pa spremljamo vse vrste športov po televiziji ali v živo. Najbolj priljubljeni so nogomet, hokej in *Floorball*. Ta šport je podoben hokeju, le da se ne igra na ledu, kiji in žogica pa so iz plastike.

Kako pa potujete na Češkem?

Odkvisno, največ ljudi potuje z osebnimi avtomobili, čeprav imamo transportni sistem zelo dobro urejen in imamo veliko možnosti. Imamo podzemno železnico, avtobuse in trame, problem pa je, ker se cene vozovnic višajo in vedno manj ljudi se odloča za javni prevoz.

Kakšna pa je hrana na Češkem? Kje navadno jeste in ali imate kakšne tradicionalne jedi?

Čehi navadno jemo doma, ven gremo le ob pomembnih priložnostih, ali ko nimamo časa, da bi kuhali. Med naše tradicionalne jedi spadajo *dumplingi* (neke vrste cmoki), ki jih lahko jemo kot prilogo k mesu ali pa polnjene z marmelado kot sladico. Pripravljamo tudi izvrstne jabolčne zavitke, golaž in krompirjevo juho.

Ali Čehi veliko potujete in kam se navadno odpravite?

V naši državi obstajata dve skupini ljudi - ena skupina nikdar ne zapusti svoje hiše, druga pa je bolj pustolovska. Poleti se največkrat odpravimo na morje in najbolj priljubljena obmorska država je definitivno Hrvaška. Sicer se odpravimo tudi v Španijo, Bolgarijo ali Grčijo, zalo radi pa gremo poleti tudi v gore, zato se velikokrat odpravimo tudi v Avstrijo. Za Čeha velja, da smo zelo radovedni in da obiščemo nenavadne kraje, ki jih nobeden drug ne obišče, na primer Antarktiko.

*Naš novi češki učitelj geografije.
Sprejeli smo ga z odprtimi rokami.*

Zakaj ste se odločili, da obiščete prav Slovenijo?

Hotel sem obiskati neko slovansko državo, ki ni daleč od Češke. Ko sem na internetu poiskal slike Slovenije, se mi je zdela lepa, še posebej pa Maribor.

Zdaj, ko ste tukaj, kakšno je Vaše mnenje o Sloveniji?

Maribor mi je res všeč in mislim, da imate zelo lepo in zanimivo površje in pokrajino. Ljudje tukaj so bolj glasni in odprti kot na Češkem, čeprav ne toliko, kot sem pričakoval. Ste pa tudi prijazni in to mi je zelo všeč.

Za konec - ali bi znali našteti nekaj slovenskih besed?

Dober dan, nasvidenje, lep dan, hvala, dober tek, nogomet, cimet,...

Lara Paul, 8. b

Poslušaj in se nekaj naučiš, malo se nasmejiš... in že bi človek lahko postal Čeh:))

FOTO: Kaja Dovečar

»YES za Ameriko!«

V petek, 3. aprila, nas je pri pouku angleščine obiskal Lucas Dillingham, ki prihaja iz Amerike. Živi v mestu Cincinnati, v zvezdni državi Ohio. V Slovenijo je v osnovi prišel iz poslovnih razlogov, saj želi tukaj prodati napravo, ki se v industriji uporablja za odčitavanje nečistoč površin in jo je izumil njegov oče Giles Dillingham.

Ker je iz Slovenije želel odnesti več kot le poslovne dogovore, je obiskal našo družino, da bi spoznal tukajšnje življenje. Bil je navdušen nad našo hrano, čistočo in urejenostjo okolja in predvsem nad lepotami narave.

Ali ni lep? Osmošolke smo se ga nagledale.

Njegov materni jezik je angleščina, zato sem ga prosila, da svoje ameriške izkušnje deli tudi z nami, učenci najboljše skupine angleščine osmih razredov. Z veseljem je privolil in nas naravnost navdušil s svojim obiskom. Povedal nam je veliko zanimivosti, ki jih ne bi mogli prebrati na internetu in potrpežljivo odgovarjal na naša vprašanja. Na koncu nam je dal svoj elektronski naslov, preko katerega ga lahko dosežemo, če smo na kakšno vprašanje še pozabili, ali si enostavno z njim želimo dopisovati. Vsi učenci naše skupine smo bili navdušeni nad njim in njegovo predstavitvijo Združenih držav. Yes, Amerika!

Lena Uranjek, 8. b

Vir: splet.

C

*ankar je nekoč hrepenel po Ljubljani, mi pa smo si srčno želeli
Londona...*

DNEVNIK EKSURZIJE V LONDON

Sobota, 7. 3. 2015, 3.20 na avtobusu pred šolo.

Že sedimo na avtobusu in čakamo na odhod. Vsi smo že pripravljeni in komaj čakamo na trenutek, ko bomo zagledali London. Nekateri med nami pa komaj čakajo tudi na prvi polet z letalom, a pred tem naš čaka še vožnja do letališča v Linzu.

Sobota, 7. 3. 2015, 11.00 na letalu.

S pol urno zamudo smo le poleteli našemu cilju naproti. Seveda smo pred tem na letališču opravili vse potrebno in dobili smo tudi letalske karte. Vodič Gregor nam je že na avtobusu razložil, kako bo potekalo naše vkrcavanje, tako da nismo imeli nobenega problema. Na letalu so nam stevardi in stevardese prijazno razložili pravila in nam ponudili kaj za pod zob, da med našim letom ne bi bili lačni ali žejni.

Sobota, 7. 3. 2015, 23.02 v hotelski sobi.

Po napornem dnevu smo se vrnili nazaj v hotel. Danes smo pojedli kosilo na trgu Leicester in se nato odpravili na Oxford street, kjer smo malce nakupovali in predvsem raziskovali nove trgovine, ki jih v Sloveniji še ni. Spoznali smo se tudi s podzemno železnico in se proti večeru sprehodili po drugem bregu Temze, kjer smo si ogledali katedralo svetega Paula, Shakespearjevo gledališče in HMS Belfast ladjo. Po dolgem dnevu smo se utrujeni vrnili v hotel in komaj čakamo na počitek in jutrišnji dan.

Nedelja, 8. 3. 2015, 8.30 v sobi.

Ravnokar smo zajtrkovali in se pripravljamo na dan. Noč je minila mirno, saj smo bili vsi utrujeni in tudi zabavno, saj smo ugotovili, da so naše postelje na kolesčkih, ki so nekaterim izmed nas ponoči kar malce 'zagodli'. Danes nas čaka kar dolg in zanimiv dan.

Nedelja, 8. 3. 2015, 12.30 Oxford street.

Vrnili smo se na Oxford street za kosilo in manjše nakupe. Dopoldan smo se podali na trg Trafalgar, kjer smo slišali malo o zgodovini tega trga in si pogledali tudi nekatere najzanimivejše slike v National Gallery. Nato smo se odpravili do konjske straže in čez park svetega Jameša do Buckinghamske palače, kjer pa žal nismo imeli bližnjega srečanja s kraljico.

Kraljeva palača. Tu pa živi kraljica.

Nedelja, 8. 3. 2015, 23.51 v sobi.

Po kosilu in nakupih smo se nemudoma napotili v National History museum, kjer smo videli ogromno stvari, med njimi tudi okostje dinosavra, model sinjega kita v naravni velikosti, oddelek za biologijo

(Darwin centre) in še mnogo drugega.

Naslednji je bil muzej voščenih lutk Madame Tussauds, kjer smo imeli obilo časa za slikanje z našimi priljubljenimi zvezdniki in slavnostnimi osebami. Po sprehodu na 'rdeči preprogi' mimo zvezdnikov je bil na vrsti London eye, s katerega smo videli veličasten London ponoči.

Imeli smo krasen razgled na vse mogoče znamenitosti mesta. Nazadnje pa smo se sprehodili tudi mimo Big Bena, ki nas je v ozadju spremljal že cel dan. Sledil je še čas za večerjo in povratek v hotel ter skok v postelje, da si nabereemo novih moči za vrnitev domov.

Ponedeljek, 9. 3. 2015, 13.00 na klopci pred Tower of London.

Danes smo zajtrk pojedli malce prej kot včeraj, saj smo morali še spakirati. Pospravili in očedili smo sobe in kovčke pustili v hotelu. Zadnja znamenitost oziroma atrakcija, ki nas je še čakala, sta bila Tower Bridge in pa Tower of London. Pogledali smo si zbirko znamenitih kraljičinih draguljev in se načudili vsem mogočim kristalom, ki smo jih videli. Za kosilo smo si kupili kar sendviče, saj moramo kmalu na letališče.

Značilni most Tower of London.

Ponedeljek, 9. 3. 2015, 20.00, na avtobusu.

Na letališču smo spet dobili karte in se pripravili na polet. Časa smo imeli še za manjše nakupe, da na letalu ne bomo lačni in že smo poleteli proti Budimpešti. ADIJO LONDON! Prispeli smo in najprej poiskali svojo prtljago, ki smo jo zaradi velike gneče morali oddati. Čakal nas je tudi avtobus in že se peljemo proti Sloveniji, našemu domu.

Torek, 10. 3. 2015, 2.00 pred šolo.

Po utrujeni vožnji smo prispeli pred šolo, kjer nas že čakajo starši. Seveda smo se zahvalili tudi našemu vozniku, vodiču in pa seveda učiteljicam, ki so nas spremljale. Zelo smo utrujeni in komaj čakamo, da bomo lahko zaspali v topli domači postelji, vemo pa, da te ekskurzije ne bomo nikoli pozabili.

Besedilo in foto: Lučka Stopinšek, 9. b

Mi vsi na kupu na poti do Buckinghamske palače.

HUMORNA VRNITEV V OTROŠKA LETA

V četrtek, 9.5.2015, smo na naši šoli OŠ Dušana Flisa Hoče zaključili bralno značko kot vsako leto – z gostom. Letos je na našo šolo prišel humoren in nasmejan slovenski pisatelj Primož Suhodolčan. Kot že veste, je sodoben otroški in mladinski pisatelj, med njegove vrste pisanja štejemo akcijske komedije, v katere spretno vpleta domišljij-ski humor. Na ušesa mi je prišlo, da je ogromno učencev opravilo letošnjo bralno značko s ciljem, da spoznajo pisatelja, ki je s svojimi smešnimi zgodbami in prigodami zaznamoval njihove otroške dni. Pri otrocih in mladini lahko opazimo, da so navdušeni nad preprostimi šalami pisatelja v knjigah, ampak učenci naše šole so to lahko izkusili v živo.

Svoje izkušnje je veder pisatelj najprej začel deliti z najmlajšimi učenci naše šole z razredne stopnje.

Že ob prvih besedah gosta so otroci z radovednimi ušesi začeli vstajati, pozorneje poslušati in se smejati skoraj do solz. Pisatelj se je vživel v otroka in je po humorni predstavitvi sebe začel pripovedovati smešne zgodbe iz njegovih knjig. Največ pozornosti pa so učenci namenili zgodbi o fantu, ki ne bo spal, saj so tudi sami vplivali na potek zgod-

Vsi učenci naše šole so bili naravnost navdušeni nad pripovedovanjem Primoža Suhodolčana, saj je bil zelo preprost, smešen in "nenarejen". Menim, da bi se vsi učenci, ki so pisatelja spoznali, strinjali s ponovnim obiskom Primoža Suhodolčana na naši šoli.

FOTO in besedilo: Pia Pravdič, 8. b

ŠPORT ŠPAS PRI NAS

V soboto, 16. 5. 2015, se je na naši šoli odvijal ŠPORT ŠPAS. Šport špas je dan druženja in gibanja treh generacij. Na šoli se je prireditev odvijala že tretjo leto. Organizatorji so z dnevom želeli izboljšati odnose med generacijami in vzpostaviti vrednote morale in etike.

Dan se je pričel s kratko predstavitvijo, katero sta izvedli učenki osmega razreda, Manca in Kaja, nato sta besedo predali ravnatelju in organizatorju oziroma učitelju športne vzgoje, Boštjanu Korenu.

Učenci so izbrali določene aktivnosti, nato so sledili pohod, okusna malica in aktivnosti, ali pa so se najprej pomerili z aktivnostmi, okrepčali z malico in nato odšli na pohod.

Učenci smo imeli na izbiro določeno aktivnost, ki nam je pri srcu. Barvna paleta športnih dejavnosti je bila zelo obširna, odločali smo namreč lahko med hip-hopom, judom, med dvema ognjema, nogometom, zumbo, streljanjem, tenisom, balinanjem in odbojko na mivki ali v dvorani.

Vsi udeleženci smo imeli možnost meritve srčnega utripa in krvnega tlaka, ogled predstavitve čebelarjev iz Hoč in predstavitev Ekostojnic. Mladi radovedneži pa so lahko kar sedli v gasilski avto in se spustili po njihovih poligonih.

Ves dan smo tudi zbirali prostovoljne prispevke, zbrana sredstva pa bodo namenjena šolskemu skladu. Dan smo zaključili s nastopom Samotarjev in podelitvijo nagrad za najmlajšega, oziroma najstarejšega udeleženca in najobširnejšo družino. Za najobširnejšo družino je nagrado dobila družina Gomaz iz Zg. Hoč.

Novinarka: Manja PAUKO, 8.a

Od Marburga do knjižnice

V ponedeljek, 16. 2. 2015, smo se zadnji dve uri pouka učili na drugačen način, s kulturnim dnevom. Deveti razredi smo osvežili znanje ter поблиže spoznali mesto Maribor, od prve omembe leta 1164 in tamkajšnjega takratnega grajskega življenja, pa vse do današnjega modernega mesta, torej značilne ulice, parki, arhitektura, trgi, kipi znane osebnosti in še bi lahko naštevale.

Po tem »popotovanju« smo zavili v hoško knjižnico in jo primerjali s šolsko, se pogovarjali o poklicih, ki so potrebni, da nastane knjiga in spoznali, da se za končnim izdelkom v knjigarni skriva kar dolga pot. Vsi tisti, ki še niso bili včlanjeni v Mariborsko knjižnico, so dobili to možnost, saj nam izkaznica in možnost izposoje knjig vedno prideta prav, še posebej v teh letih, ki so pred nami, ko bomo v srednjih šolah potrebovali mnogo literature...

Tinkara Primec, 9. b

ZA NAŠO PRIHODNOST DELAMO SAMI — otroški parlament

Trije predstavniki šole Sanja Kresojević, 9. A, Luka Andreas, 9. B, in Rok Paulinič iz osmega A razreda smo se s taksijem odpeljali do Zavarovalnice Maribor. Tam se je pred nami zbrala že dobra tretjina vseh povabljenih šol. Posedli smo se na stole v veliki dvorani, po mojem mnenju tipične za sestanke parlamentarcev.

Ko so se zbrale vse šole, nas je nagovorila lanska zmagovalka na področju državnega parlamenta. Prislunili smo tudi parim predstavitev, ki so jih pripravile povabljene šole. Konec tega začetnega dela je nasledila razdelitev v skupine, porazdeljene po barvah in vodene z dvema srednješolskima prostovoljcem v vsaki od skupin. No, jaz sem se znašla v skupini z nazivom »temno modra«. Voditelja sta nas, bilo nas je približno 12, popeljala v drugo stavbo Zveze prijateljev mladine, v učilnico opremljeno z mizami, sklenjenimi v polkrog. Kakšne 3 ure smo debatirali na temo izobraževanje in poklicna orientacija, naredili plakate in se po končanem delu napotili v spodnje prostore na malico. Videla sem kar nekaj meni znanih obrazov. Ko smo pomalicali, smo izvolili predstavnika, ki se bo udeležil državnega parlamenta v Ljubljani, se vrnil v zavarovalnico ter predstavili svoje ugotovitve.

No, nazadnje so predstavniki predstavili predloge, ki smo jih sestavili v skupinah, kako pomagati ljudem glede te teme. Tudi mi trije bi lahko bili izvoljeni za sodelovanje naprej, a nas je žal povozil čas in s taksijem smo se hitro vrnili v šolo.

Če že nobeden od nas ni šel naprej, smo pa vsaj uživali. Bila je nova izkušnja na zelo uraden način, kakršne še nisem doživela.

Sanja Kresojević, 9. A

PO SLEDEH RIMLJANOV

V ponedeljek, 16. 3. 2015, smo se v okviru izbirnih predmetov latinščina in raziskovanje domačega kraja odpravili v Ljubljano. Najprej nas je pot vodila v Mestni muzej, kjer smo si pogledale zanimivo razstavo, postavljeno ob 200-letnici Emone, ki prikazuje način živ-

ljenja Rimljanov in ostanke neke upepeljene bogate Rimljanke. Na ogled so imeli razstavljeni pravo legionarsko opremo, ki smo si jo lahko tudi nadele in vse smo priznale, da so morali nositi zares težko opravo. Ker smo lačne zelo drugačne, smo se ustavile še na kratki pavzi, da smo si napolnile želodčke. Sledil je ogled Narodnega muzeja Slovenije z novo stalno razstavo Rimske zgodbe s stičišča svetov, kjer smo videle tudi originalni kip Emončka. Kljub kratkemu času, ki smo ga preživele v Ljubljani, nam je bilo vsem zelo všeč in bi tovrstne ekskurzije še ponovile.

Besedilo: Lana Fanedl

Fotografije: Žanet Krajnc

GLASBA JE HRANA LJUBEZNI

9 let. 9 let prečudovitih trenutkov, garanja, včasih deležni tudi bolečega grla, se na koncu le trije poslavljamo od tako imenovane pevske kariere. Ne spomnim se, kaj me je pripeljalo do prihoda v pevski zbor že v prvem razredu, ampak morem priznati, da tega dejanja niti približno ne obžalujem. Nikoli nisem bila deležna pevskega talenta katerega od mojih članov družine, zato nisem verjela, da bi ga lahko imela jaz, vendar je v meni to odkrila učiteljica glasbe Maja Pavlič.

Prva 4 leta zame niso bila tako zelo naporna, kasneje pa se je zgodil šokanten trenutek. V 5. razredu namreč prestopiš iz otroškega v mladinski zbor, kjer so učenci od 5. do 9. razreda. Starejši seveda med mlajšimi niso tako priljubljeni, zato me je bilo kar malo strah. Prvo leto se bolj kot ne privadiš novih ljudi, ki jih v 6. razredu veliko pogosteje srečuješ na hodnikih, navadiš se večkratnega nastopanja, pohval, ki si jih deležen po nastopu.

No, da se osredotočim na letošnje šolsko leto, ki je zame poslovilno, zadnje, in je zelo hitro minilo. Vstajanja vseh 5 let v mladinskem pevskem zboru so bila res malo nadležna. Seveda, kdo pa si želi vstajati ob ponedeljkih zjutraj ob pol 7 in imeti skrb, da ne zamudi avtobusa? Čeprav, če veš, da rad poješ, da se rad učiš novih pesmi, da rad uživaš ob glasbi, na to kakor bi tlesnil pozabiš.

Tudi letošnje leto je bilo polno raznih dogodivščin, ki mi bojo z velikim veseljem ostale v spominu. Nekaj nastopov v šoli, na katerih sem pela solo. Eden pomembnih dogodkov je bil nastop v kulturnem domu v Hočah, kjer sva z Mašo zapeli in popestrili božično vzdušje. Čakali sta pa nas še dve pomembni prireditvi, na kateri smo dolgo čakali in se res pripravljali, kljub mali prisotnosti vseh članov zbora.

Dočakala sem tudi pevske priprave (priprave za revijo), ki so bile 17. 4. in 18. 4. 2015, na katere smo se odpravili v petek zjutraj. Še ena dobra stvar - NI poka, čakala nas je kot vsako leto naporna, pa vendar zabavna dogodivščina. Vsi smo se z veliko dobre volje, pozitivnosti in polni pričakovanj odpravili v smer proti Pohorju. Nastanili smo se v sobe, pomalicali in že začeli z vajami. Vmes smo imeli kar nekaj prostega časa in smo se lahko odpravili ven ali pa se zabavali kar v sobah. Z Mašo sva velikokrat zabredli v dolge pogovore, ki sva jih zelo težko končali, kadar naju je preganjal čas. Po napornih vajah smo bili vsi mnenja, da si zaslužimo zabavo. Pridružili sta se nam učiteljici. Po poznem večernem prigrizku in globokih pogovorih do malce poznih ur sva z Mašo le zaspali in se zbudili v zasneženo jutro. Zaradi obveznosti sem se vrnila domov že v zgodnjih jutranjih urah.

V tednu ljubiteljske kulture smo tudi mi dočakali dan D, 15. 5. 2015, dan, kateri je zaznamoval našo šolo, dan, kateri se je vsem zdel pomemben. Visoki toni so za nas ta dan postali mala malica. Deležna pohval lahko ponosno rečem, da se mi je naš nastop zdel nadpovprečno dober.

In še največji pevsko-plesni dogodek na dan 2. 6. 2015, ki je bil s soncem obsijan, moj zadnji ZBOROVSKI BUM, na katerem se je zbralo 154 osnovnih šol, sodelovalo je 6700 pevcev in kar 360 plesalcev in 323 mentorjev. Po Ljudskem vrtu se je slišalo petje nas pevcev, dogodka so se udeležili razni gostje, kot so Tina Maze, Filip Flisar, Marcos Tavares in Klemen Kosi ter ostali gledalci.

V glasbi moraš uživati, peti z dušo, se prepustiti tonom in ritmu. Pristopiti moraš z vsem svojim srcem, vložiti veliko truda, se včasih odreči kakšni stvari, da si na koncu lahko ponosen in da vidiš in sprejmeš znanje, ki ti ga mentor ali mentorica daje. Mogoče se premalokrat zahvalimo in se sploh ne zavedamo, da gre tudi za vse nastope zahvala, za dobro pripravljenost in vedno dobro voljo na nastopih naši dolgoletni učiteljici Maji Pavlič, ki je skrbela za redne vaje, za prisotnost na njih, za dobro voljo med nami vsemi, čeprav smo ji kdaj pa kdaj povzročali sive lase, pa je vseeno poskrbela, da smo se znova in znova dobro odrezali in da nam je uspelo odpeti čim boljše.

Brez glasbe bi bilo življenje ena sama napaka, pravi Friederich Nietzsche. William Shakespeare pa je že pred njim rekel: »Iz glasbe prihaja čar, ob katerem se morajo upokojiti vse skrbi in vse bolečine srca.«

Žanet Krajnc, 9. b

FOTO: Maja Pulič

Tako je pelo več kot 6000 mladih grl.

MOJE ZADNJE PRIPRAVE

V petek zjutraj, 17. 4., smo krenili na pot proti Pohorju na priprave s pevskim zborom, kjer smo preživeli cel dan in še malo. Ta dnevnik je rezultat naših dogodivščin. Pisala sem ga zvečer pred spanjem in ga doma samo še uredila.

Petek, 17.4.2015

Ob 8.30 smo odšli izpred šole in ob 9.00 že prispeli v širno pokrajino pohorskega gozda, kjer nas je pričakal še vedno isti mladinski dom "Dom Miloša Zidanška" skupaj z njegovim lastnikom. Odšli smo v sobe ter razpakirali, nato pa odšli v jedilnico, kjer smo pričeli z opevanjem, za tem pa z vajami, ki so trajale do 13.30, torej do kosila. Za kosilo smo imeli:

- pražen krompir,
- pečenega piščanca,
- in mehke flancate.

Po kosilu so se vaje s krajšimi premori ponavljale vse do okusne večerje, h kateri smo takoj planili in jo nemudoma pojedli. Za tem smo imeli tričetrt ure časa za priprave na poznejši nastop (jaz sem bila v žiriji). Med nastopom je prišlo do manjših zapletov, lahko bi rekli "kraje avtorskih pravic" - haha :D, vendar na srečo ni nastal hujši prepir. Noč smo preživele oz. preživljamo s pogovorom in veliko smeha. Kar malo žal nam je, da jutri že odidemo.

To je vse za danes. Lahko noč, dnevnik!

Zala

Sobota, 18.4.2015

Zjutraj smo se morale zbuditi že ob 7.30, kar se nam je takrat zdela misija nemogoče! Ko smo se končno za silo uredile ter odšle na zajtrk, sploh nismo bile zadnje (kako presenetljivo). Lahko smo si postregle s kruhom, marmelado, eurokremom, z mlekom, kosmiči ali pa s čokolinom. Imeli smo pestro izbiro in jaz sem si vzela kruh z marmelado. Zajtrku so sledile vaje, ki se niso končale vse do koncerta za ravnatelja ob 15.30. Vmes smo imeli samo 3 pavze, dve po pol ure in eno po eno uro (tik pred koncertom). Ravnatelju je bil nastop zelo všeč in je užival. Z nami je celo počakal tri mini-buse, ki so nas prišli iskat in se peljal skupaj z nami. Pred šolo so nas čakali starši in vsak je odšel domov k svojim. Takoj ko sem prispela domov, sem šla spat in se nisem prebudila vse do večera, nakar sem se samo še oprhala in zopet skočila v posteljo. S tem se je moje potovanje končalo.

Lahko noč, dnevnik!

Zala

NAVADNA ČOKOLADNICA ALI ČOKOLADNA NEBESA

Čokoladnico Zotter marsikdo zamenja z izrazom čokoladna nebesa. Ta majhna čoko tovarna stoji v vasi Riegersburg v Avstriji, nedaleč ob slovenski meji. Zato so se naše učiteljice nemščine že tretje leto zapored odločile, da organizirajo ekskurzije za sedme razrede, katerim se pridružijo tudi otroci predmeta turistična vzgoja. Tako smo se v četrtek, 23. aprila, po pouku odpeljali čokoladnim nebesom na proti.

Na avtobusu so nas učenci turistične vzgoje napolnili z informacijami o čokoladnicah po Evropi, o Avstriji in seveda o čokoladnici Zotter. Ena najbolj pomembnih informacij je morda ta, da so čokolade iz čokoladnice Zotter narejene po postopku "Bean to bar", to pomeni, da so tablice čokolade narejene direktno iz kakavovega zrna oziroma brez dodanih barvil in sladil. V čokotovarni pa si seveda najprej ogledaš film o nastanku čokoladnice in pridelovanju čokolade. Nato te opremijo s porcelanasto žličko, svinčnikom in beležko in že si pripravljen na svojo pot. Ogled smo začeli pri neobdelanih kakavovih zrnih, katera so zelo grenka. Pot pa nas je nato vodila skozi čokoladne prahove, tekoče čokolade, arome v čokoladah in seveda vročih čokolad, katerih okus si lahko izbere vsak sam. Naslednje so bile čokoladne praline z raznimi okusi, zadnje, najboljše, pa čokolade, ki se prevažajo na majhnih avtomobilčkih oziroma košaricah. Tam lahko poskusiš najrazličnejše okuse čokolad: od čokolade s slanino in ribo do čokolade z rdečim vinom. Sledili so še nakupi v njihovi trgovinici, kjer pa smo srečali šefa g. Josefa Zottra, s katerim smo se seveda tudi slikali. Nato smo se odpravili v živalski vrt, kjer je restavracija, v kateri strežejo obroke, ki so skuhani iz njihovih doma rejnih živali in zelenjave ter sadja. Na naši sprehajalni poti pa smo videli tudi pokopališče čokolad, na katerem so "pokopani" vsi okusi čokolad, ki jih ne proizvajajo več. Nato smo se vrnili do našega avtobusa, ki nas je takoj odpeljal naprej po naši poti do vulkanske gore Riegersburg, na katero smo se povzpeli s steklenim dvigalom, ki nam je omogočal neverjeten razgled nad pokrajino. Na gori smo si pogledali notranjost na žalost zaprtega gradu in okolico, kjer smo tudi pomalicali. Navzdol smo se odpravili po pešpoti in spremljali strukturo gradu.

Sledila je še vožnja nazaj do šole, obujali smo naše spomine na čokolado.

Avtorica članka: Lučka Stopinšek, 9. b

SAMOOSKRBOVANJE, NOV PROJEKT MLADINE

V sredo, 22. 4., smo se g. ravnatelj Alojz Velički, ga. knjižničarka Lidija Mazgan in jaz, Lučka Stopinšek, učenka 9. B, udeležili predavanja na Srednji lesarski šoli Maribor z naslovom Kako postati samooskrben. Predavanje je vodila prof. dr. Ana Vovk Korže, ki je prejela častni naslov Komunikatorica znanosti 2014.

Predavateljica nam je predstavila pomembnost neodvisnosti in možnost tega, da postanemo samostojni pri oskrbi s hrano, saj je to danes zelo pomembno. Predstavila nam je tudi nove pristope izobraževanja v naravi (učilnice v naravi in učni poligoni), kjer se otroci učijo, kako biti samooskrben in samostojen. Seveda je poudarjala tudi, da si doma ustvarimo svoj vrtiček, pa naj bo le-ta pravi "kmečki" vrt ali pa samo par lončkov na okenski polici. Po predavanju pa smo se vsi udeleženci sprehodili tudi po spodnji avli Lesarske šole, kjer so nam dijaki te šole predstavili uporabo lesa pri gradnji BIO in EKO hiš. Na koncu pa naj vas spomnim še na naslednje SUPER zelenjave/rastline, ki jih na svojem vrtu obvezno potrebujete: svetlobni koren (za mišično maso), črno kumino (proti raku), divji krompir (vsebuje veliko vitamina B12) in pegasti badelj.

Če pa se na vašem vrtu množično zadržujejo polži, pa nujno potrebujete tagetes ali smrdljivko, iz katere pa lahko pridelujete tudi sok (po istem postopku kot bezgov sok).

Lučka Stopinšek, 9. B

Njami, njami, še bi, mami!

Vir: splet.

Začetek pomladi v Hočah

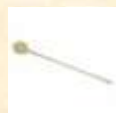
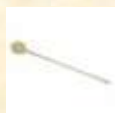
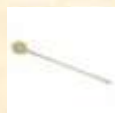
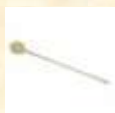
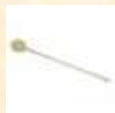
V nekaterih krajih po Sloveniji se je tudi do danes ohranil star ljudski običaj, danes praznik jurjevanje, ki ga že dolga leta praznujemo tudi v Hočah. Ta dan se spominjamo in častimo Sv. Jurija, ki po legendi ubije zmaja ali kačo — zimo.

Letos smo ta praznik praznovali v nedeljo, 26. 4., pred kulturnim domom v Hočah, kjer je bilo nešteto stojnic, raznih igral in seveda razigranih otrok s starši in starimi starši, manjkali pa niso niti konji, saj so le-ti na ta dan žegnani oziroma blagoslovljeni. To leto je program pripravljala OŠ. Hoče, kateri so se priključili tudi malčki vrtca Rogoza, ki so nam zapeli in zaplesali. Program pa smo vodile in povezovali učenke devetih razredov, Azra Joldžić, Tinkara Primec in Lučka Stopinšek. Naš izjemni pevski zbor se je znova izkazal, na tubo pa nam je zaigral sošolec Jernej Horvat. Program je potekal v zelo spomladanskem in domačem vzdušju, prisotne pa je nagovoril tudi župan občine Hoče- Slivnica, g. Marko Soršak, ki je povedal, da je zelo zadovoljen z velikim obiskom prireditve, vsem pa je zaželel tudi lepo in živo pomlad.

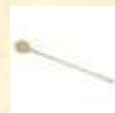
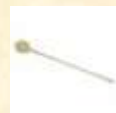
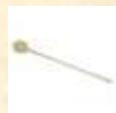
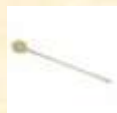
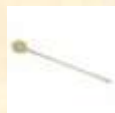
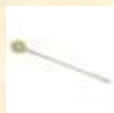
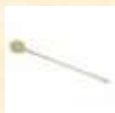
Lučka Stopinšek, 9. b

KUHARSKO TEKMOVANJE

V četrtek, 7. 5. 2015, smo se štirje kuharski mojstri naše šole odpravili na kuharsko tekmovanje v Mariboru na Srednjo gostinsko šolo. Na to tekmovanje smo se pripravljali en mesec in res je bilo naporno, čeprav smo kuhali z velikim užitkom. Napočil je dan pred tekmovanjem in vsi smo bili zelo živčni, saj nam naš žvarcet ni uspel. Ampak tisti dan pred tekmovanjem smo to skuhalo tudi doma in nam je uspelo.

Napočil je dan tekmovanja. Zjutraj smo si v razredu morali pripraviti vse sestavine. Med pripravo sestavin smo si tudi malo zapeli, da je bilo vse bolj zanimivo in manj živčno. Taksni nas je odpeljal na mesto tekmovanja. Stopili smo v jedilnico, kjer so bile mize razdeljene po šolah. Sedli smo za našo mizo in živčno čakali na predgovor ravnatelja šole. Vsaka šola se je nato predstavila. Mi smo imeli zelo zanimivo igro, pri kateri so se tudi ocenjevalci nasmejali. Napočil je trenutek, ko smo se odpravili v kuhinje. Glavni ocenjevalec je dal znak za kuhanje z zvončkom. Imeli smo 10 minut, da smo si pripravili vso posodo za kuhanje. Pripravili smo žvarcet s koruznimi hrustljavčki in za sladico naredili buljo, primorsko jed. vse se je odvijalo dobro, dokler nismo prišli do postavitve na krožniku, saj so se vsem zelo tresle roke in smo težko postavljali na krožnik. Ko je napočil čas, smo svoje krožnike odnesli na ocenjevalno mizo. Nato smo imeli časa dve uri in pol, da smo lahko šli malo po mestu. V mestnih trgovinah smo si kupili obleke in odšli v Astorio na pijačo. Sprehodili smo se v park in tam sedeli na klopci ter se slikali. Takrat je bilo res vse sproščeno, dokler nisem omenila kuhanja. Vsi smo se zresnili in nervozno odšli do šole, saj je bila ura čas.

Počakali smo na razglasitev. Ocenjevalec je povedal, da ni bilo nobenega bronastega priznanja. Vsi smo se razveselili, ampak vseeno je bilo napeto. Začeli so podeljevati srebrna priznanja, a mi ga nismo dobili. Bili smo veseli, saj smo vedeli, da smo med zlatimi. "Za državno tekmovanje imata možnost samo dve šoli," je povedal ocenjevalec. Ostale pa smo še samo štiri šole. Potem smo slišali ime naše šole. Bili smo četrti in zlati, ampak na državno pa žal ne gremo. Vsi smo bili zelo veseli, da smo to dosegli in komaj čakamo, da gremo skupaj na pico. Ko je prišel taksni, smo se odpravili nazaj v šolo in takoj odšli domov ter se spočili od napetega in napornega dneva.

Nika Babič, učenka 8.b razreda

100% nepreverljivo!

VOHLJAČ — snif, snif, sniiiiif

Te zanima, kaj se šepeta po šolskih hodnikih? Bi rad/a izvedel/a, kaj se plete po glavah Flisevcev? Nadaljuj z branjem! Vohljač se namreč zate vtakne v vse spletke, prepire, trič-trače in skrite ljubezni na OŠ Dušana Flisa Hoče.

LONDON VŽIGA PLAMENE LJUBEZNI

Na začetku meseca marca so se učenci osmih in devetih razredov odpravili na izlet v London, vendar se jih je nazaj vrnila več kot polovica zaljubljenih! Najbolj je izstopal anonimen par, ki se je po poročanju prič, katere se nočejo razkriti, poljubljal sredi naravoslovnega muzeja. Pri tem dejanju sta bila večkrat zasačena tudi v bolj odmaknjenih kotičkih šole... Po hodnikih se šepeta tudi to, da so se v enega srečneža v Londonu zagledala kar tri dekleta na enkrat in velika večina jih zatrjuje, da se do danes njihova čustva še niso spremenila. London je imel res velik vpliv na Flisovce!

PREGLAVICE ZARADI VALETE SE PONAVLJAJO

Naši devetošolci so že poparčkani in se pridno pripravljajo na velik dogodek, ki označuje konec osnovne šole. Pomlad pa je čas, ko se začnejo oblikovati osmo šolski in sedmo šolski pari za valet. A kaj, ko ves čas razpadajo in nastajajo novi. V oktobru je bilo v osmih razredih 11 parov za valet, aprila jih je od teh ostalo le še 5. Nastalo pa je tudi 10 novih. Tako je sedaj v osmih razredih 15 parov, kar pomeni da ima 30 učencev od 57 že soplesalca/soplesalko. Bomo videli, koliko jih bo ostalo skupaj do valeta.

SUPER DEJSTVA!

Tukaj je zbranih nekaj nenavadni, 100% nepreverljivih dejstev o učencih naše šole.

- ~ 7/10 učencev od šestega do osmega razreda že ve, katero srednjo šolo / gimnazijo želi obiskovati.
- ~ 9/10 učencev osnovne šole Dušana Flisa Hoče je zadovoljnih s šolsko malico, s šolskim kosilom pa le 6/10.
- ~ Približno 45% učencev naše šole je bilo med prvomajskimi počitnicami v eni od naših sosednjih držav, le 10% pa jih je obiskalo državo, ki ni naša soseda.
- ~ Med učenci naše šole jih največ trenira odbojko. Priljubljeni so tudi različni plesi, nogomet in košarka, velik odstotek učencev pa se ne ukvarja z nobenim športom.
- ~ Več kot polovica Flisovcev ima za domačega ljubljénčka psa, zelo popularne pa so tudi ribe ter morski prašički.
- ~ Okrog 85% učencev od 6. - 9. razreda opravi bralno značko vsako leto.

Lara Paul, 8. b

***Mi smo šport, športna
šola, športni duh,
športno srce.***

Premalo za polfinale

V torek, 24. 2. 2015, se je na naši šoli odvijal turnir za v polfinale. Med seboj so se pomerile ekipe, ki so zastopale OŠ Dušana Flisa Hoče, OŠ Antona Ingoliča Sp. Polskava in OŠ Koroški Jeklarji.

Turnir so otvorile igralka na domačem terenu proti OŠ Sp. Polskava. Uigrana igra, prisotna pozitivna in poznavna nasprotnih igralk je doprinesla zmago nad prvim setom - 14:25. Nekatere igralka so si bile istočasno trenutno nasprotnice in klubsko soigralke.

Slaba komunikativnost med igralkami je v igrišče prinesla ogromno nezbranosti in nepotrebnih napak. Kljub vzetemu time outu s strani trenerke Patricije so se ob upadu koncentracije tudi povsili nosovi igralk v polju in točk na semaforju. Kljub boljši tehnični pripravi so dekleta izgubila set. Hvala Bogu, da izgubljena bitka ne pomeni poraza. Punce so se ob zadnjem setu kljub svojim čustvom povzpele na njihov nivo igranja odbojke. Set so pričele z odličnim servisom s strani Nine Jug in zadnjo točko pridobile z enkratnim udarcem kapetanke Brine Bračko.

Naslednja tekma je bila nihajoča. Kakor so domačinke prejele točko so jo ob naslednji odigrani točki izgubile z nenatančnostjo, katera jih je spremljala oba seta. Gledalci, ki so se udeležili v nepričakovano velikem številu, so bili neprestano na trnih. Kljub doseženim izenačenjem odličnih potez jih je rezultat pripeljal do tretjega seta. Kljub pozitivnim vzpodbudi iz klopi, tribune in trenerjev so dekleta izgubila energijo in voljo do igre in zmage. Odločilni set so izgubila in se niso povzpela v polfinale.

Kljub rezultatu dekletom čestitamo za borbena igro.

Ekipo so zastopale:

Brina BRAČKO (kapetan)
Pia PRAVDIČ
Nina JUG
Jona BAUMAN
Anja ERTL
Lara PAUL
Nika BRUMEC
Kaja KOGAL
Sara ŽVAJKE
Nika BABIČ
Daša LUKIČ
Ana LEDENIK

Ekipo sta vodili Loredana Cristea in Patricija Klinc Rebernak.

Foto in prispevek: Manja PAUKO (8.a)

PRIŠLI, VIDELI, ZMAGALI

S priigranim prvim mestom na domačem terenu, 12. 12. 2014, so si fantje zagotovili mesto na ¼ finalnem državnem turnirju v odbojki za starejše dečke.

Ta je potekal v torek, 10.2.2015, na OŠ Beltinci. Dečki so svojo igro preizkusili z OŠ Radlje ob Dravi in OŠ Beltinci. Prva igra je potekala kot po maslu. Z ne veliko vloženega truda so premagali OŠ Beltinci, z rezultatom 25:13 in 25:17. V naslednjo igro nas je popeljal s servisom **Gal ŠIŠKO PODJAVERŠEK**. Fantje so v začetku igre popustili zaradi veselja nad preteklo zmago. Zresnili so se ob nasprotnikovi 7. točki, ko je **Anej KMETIČ** z udarcem preplašil nasprotnike in tako so s skupni močmi prispeli do zmage nad prvim setom. Drugi set so prejeli porazno, vendar so se zato fantje izkazali v tretjem setu in tako premagali OŠ Radlje.

Domov so se vrnili z zmagoslavnim ponosom in **1. mestom** na ¼ finalu. Ekipo sta vodila Aleš Andlovič in Boštjan Koren.

Ekipo so zastopali:

- Anej Kmetič,**
- Gašper Kavnik (kapetan),**
- Filip Jezernik,**
- Nino Brumen,**
- Žiga Štern,**
- Gal Šiško Podjaveršek,**
- Niko Brumen,**
- Gal Dolenc,**
- Lan Ivančič,**
- Gašper Rebernak,**
- Matic Smogavec.**

Vsem igralcem čestitamo za osvojene rezultate.

Fotografije in članek: Manja PAUKO (8.a), Kaja KOGAL (8.b).

Starejši dečki si v polfinalu priigrajo bronasto medaljo

V četrtek, 12. marca 2015, je bil v naši športni dvorani odigran eden od treh polfinalnih turnirjev državnega prvenstva v odbojki za starejše dečke. Poleg domačih fantov z OŠ Dušana Flisa Hoče so se turnirja udeležili še učenci iz OŠ bratov Polančičev iz Maribora in iz OŠ Šempeter v Savinjski dolini.

V prvi tekmi so se naši fantje pomerili z učenci iz Osnovne šole bratov Polančičev. Začetek prvega niza ni bil obetaven, saj so naši po treh zgrešenih servisih zaostajali, vendar so se uspeli zbrati in izid izenačiti. V končnici prvega niza so gostje z odličnim servisom in zahtevnim napadom rezultat obrnili sebi v prid in zmagali z rezultatom 25:20. Drugi niz se je nadaljeval podobno kot se je zaključil prvi. Kljub požrtvovalni igri naših fantov so gostje nabirali točke in niz končali z rezultatom 25:10 in s tem tudi tekmo z 2:0 v nizih.

V drugi tekmi turnirja sta se pomerili ekipi OŠ bratov Polančičev in OŠ Šempeter v Savinjski dolini. V začetku prvega niza so povedli Mariborčani, kljub temu pa so si niz priigrali učenci iz Šempetra. V drugem nizu sta si ekipi izmenjevali vodstvo, niz pa je po napetem koncu pripadel Savinjčanom, ki so tako tekmo dobili z 2:0.

V zadnji tekmi so naši fantje poskušali presenetiti vrstnike iz Šempetra. Zavedali so se, da bodo morali proti ekipi OŠ Šempeter odigrati na vse ali nič. Borili so se po svojih močeh, vendar je nasprotna ekipa pridno nabirala točke in niz dobila s 25:15. V drugem nizu smo videli igro, ki je bila že bolj značilna za naše fante, vendar je bilo vseeno premalo in niz so na vse zadnje dobili gostje z 25:22. Naši fantje so na koncu osvojili tretje mesto, kar pomeni, da so se uvrstili od 7.- 9. mesta v državi, kar je vsekakor odličen rezultat in jim za doseženo iskreno čestitamo.

Končni vrstni red turnirja:

- OŠ Šempeter v Savinjski dolini
- OŠ bratov Polančičev Maribor
- OŠ Dušana Flisa Hoče.

NOVINARKI: Manja Pau-
(8.a) in Kaja Kogal (8.b)

ko

ATLETSKI STADION POLJANE MARIBOR

7. 4. 2015 smo se s sošolci in ostalimi razredi s predmetne stopnje odpravili na atletski stadion Poljane v Mariboru. Takoj sem dobil pozitiven občutek, saj mi je ta stadion še posebej pri srcu, ker je velik, lep in je eden redkih v Sloveniji, kjer se ukvarjajo samo z atletiko (tekom, metanjem krogel in kladiva, skoki v daljino...). Udeleženci na športnem dnevu smo bili vsi iz šestih, sedmih, osmih in devetih razredov. Atletski stadion leži v Poljanah v Engelsovi ulici 6 in je le kašnih 15 minut oz. 10 km oddaljen od naše šole OŠ Dušana Flisa Hoče. Geografi pravijo, da je ta stadion zaradi svoje geografske lege še posebej primeren za treninge in športne dneve.

S sošolci smo se odpravili na atletski stadion, ker je to kot prvo obvezno za športno-vzgojni karton in kot drugo, da izboljšamo svoj čas iz prejšnjih let.

Na športnem dnevu smo tekali na dolge razdalje (600 m) in kratke razdalje (60 m). Užival sem tudi ob skokih v mivko in ob metanju vortexa.

S svojimi vrstniki na športnem dnevu na atletskem stadionu Poljane nismo bili le tekmovalni, temveč tudi družabni, saj ima ogromen prostor, v katerem se lahko loviš in se družiš. Letos mi na stadionu ni bilo všeč le to, da je bilo mrzlo, ampak sem se prilagodil in se kljub mrazu imel lepo. Vsako leto se zelo veselimo obiska Poljan.

Anej Tominc Voh, 6.b

DNEVI DEJAVNOSTI

Ali niso tehniški, kulturni, športni in naravoslovni dnevi res nekaj posebnega? Ali nam ne pričarajo dogodivščin izven šole in dajo priložnost, da se vsaj za 5 šolskih ur umaknemo iz učilnic? Preberite, kaj smo ob dnevih dejavnosti počeli doslej.

LJUBEZEN IN SPOLNOST PRI NAJSTNIKI H

Večkrat se zgodi, da najstniki pravzaprav ne vemo veliko o spolnosti in ljubezni na sploh. Morda se ne zavedamo, kako velika odgovornost je spolni odnos in kako velik posledice lahko odnesemo pri tem.

Morda pa se ne zavedamo niti težkega pomena ljubezni? Zato se je na OŠ Dušana Flisa Hoče organiziral naravoslovni dan namenjen prav temu. Obiskala sta nas učenca Srednje zdravstvene in kozmetične šole Maribor. Z njima smo vodili dvourni pogovor o spolnih znakih (primarni in sekundarnih), o zaščiti pri spolnem odnosu, pri katerem sta lahko dva prostovoljca nataknila kondom (na umetno spolovilo), o vrstah spolnih odnosov (oralni, analni,...), o fetiših (homoseksualci,...) itd. Pogovor je res tekel in zajeli smo toliko stvari, da je vse težko napisati na papir. Kar mi je pa bilo najbolj zanimivo, je to, da so pri delu več sodelovali fantje kot dekleta. Najbolj nas je s svojo pristnostjo nasmejal dijak, ki je imel na svoj način resnično zanimive šale.

Srčno upam, da so vsi z naravoslovnega dne pobrali zase zelo pomembno stvar, za spolni odnos si zrel, ko imaš razčiščeno vse v glavi ne le pri telesu in se v to stvar skupaj spustiš z dekletom/fantom, pri katerem ti bo srce razbijalo takoj, ko ga zagledaš in veš, da je nekaj posebnega. Kljub vsem nevarnostim, ki nam pretijo pri brezglavem razmišljanju pri tej stvari pa je vseeno res to, da brez ljubezni se živeti ne da.

Luka-Andreas Robič, 9.b

V februarju pa Prešeren..... Prešernov kulturni dan.

Od prvih knjig do gledališke igrice

Kulturni dan je prava stvar,
za Prešerna nam je vedno mar.

Šestega drugega smo se v šoli dobili
in si delo razdelili.

Vsak si knjigo je izdelal,
barvne liste z nitko zvezal.

Nekateri so slovar naredili,
drugi smo glasbo z glasbeno knjižico odkrili,
ali pa se v frazeme zatopili
in se o pomenu besed podučili.

Nato smo si ogledali šolsko predstavo,
s pravo mačkasto zabavo.

Saj veste, v spomin
mojstru mačjih rim:

Ko zapoje zvonček v uri,
prebudi se maček Muri,
s taco si oči pomane,
vzdigne rep in hitro vstane...

Nastaja pesmarica...

Mačkasta Muri in muca Maca.

Krčma Pri veseli kravi.

Besedilo: Tinkara Rpmec, 9. b

FOTO: Brina Bračko, 9. b

KNJIŽNIČNI DAN

9. marca smo sedmošolci izvedli kulturni dan. Že ime vam pove, da bodo učne vsebine kulturno obarvane, od nas učencev pa se pričakuje kulturno vedenje. Že prej smo si morali pripraviti izkaznico za knjižnico, vzeti eno izmed svojih najljubših knjig ter izbrskati podatke o življenju slovenskega mladinskega pisatelja, pripovednika, basnopisca, založnika in urednika Slavka Pregla. Pred začetkom dela smo vsi mislili, da bo dan nezanimiv in dolgočasen. Izkazalo pa se je, da je bilo prav nasprotno.

Zbrali smo se v šolski knjižnici in izvedeli, kako bo potekal naš dan. Knjižničarka nam je povedala, da v šolskem letu 2014/2015 že devetič poteka nacionalni projekt spodbujanja bralne kulture »Rastem s knjigo« – izvirno slovensko mladinsko leposlovno delo vsakemu sedmošolcu«. Za letošnje šolsko leto je bila izbrana knjiga pisatelja Slavka Pregla Odprava zelenega zmaja. Posamezniki so predstavili njegov življenjepis. Nato smo se razdelili v dve skupini. Moj razred je začel z delom v zgodovinski učilnici, kjer smo reševali pole z zgodovinskimi vprašanji. Šlo nam je zelo dobro.

Nato smo se sprehodili do vaše knjižnice, kjer nas je knjižničarka seznanila z iskanjem gradiv preko internetnih strani, kako se brska knjižno gradivo in kako si lahko na njihovi spletni strani (<http://www.mb.sik.si/vsebina.asp?str=298>) tudi rezerviramo knjige. Pred odhodom smo dobili v dar knjigo Odprava zelenega zmaja. Kljub temu, da darilo ni bilo sladko, smo se ga zelo razveselili. Naš dan smo zaključili v knjižnici s pogovorom o najljubših knjigah ter se posladkali s čajem in keksi. Bila je prava knjižna čajanka.

Ko je bil Slavko Pregl predsednik Društva Bralna značka Slovenije je dejal: »Ne bomo govorili, da je knjiga najboljša prijateljica, in ponavljali, da prinaša znanje, lepoto in modrost. Samo pri srčno bi radi vzkliknili, da Te je bilo lepo imeti v naši družini. Spominjaj se nas, beri še naprej!«

Lepo je, da imamo dneve, ki nas povezujejo s knjigami ter izpodbujejo našo bralno zavest.

Lana Levar, 7. a

ZA ŽIVLJENJA VREDNO OKOLJE

Na lep pomladni dan smo pomagali očistiti Hoče. V četrtek, 23. aprila 2015, je potekal v šoli čistilni dan. Vsako leto imamo na šoli en dan, ko lahko s svojimi rokami pomagamo očistiti nek del Hoč. Čeprav ni veliko, vseeno prispevamo za boljše in čistejše okolje našega kraja.

Ta dan je potekal drugače kot pa prejšnja leta, namesto ogleda filma o recikliranju smo poslušali strokovnjake, ki so nam obrazložili pomen čebelarstva in o zdravilnosti medu. Prav tako smo poslušali predavanje o recikliranju.

Pričeli smo s kratko projekcijo, s katere smo izvedeli veliko novega o medu in čebelah. Gospod Pehant, ki je predaval, je imel razne pripomočke, ki so pripomogli k zanimivemu predavanju.

Nato sta prišli dve predstavnici podjetja Saubermacher. Z njima smo odkrili veliko novih podatkov o podjetju in o samem načinu recikliranja. Poučili sta nas o pravilnem ločevanju, v kateri zabojnik določena stvar lahko gre in v katerega ne. Na slikah sta nam pokazali upravljanje s sodobno opremo in sodobnimi postopki.

Po malici smo se odpravili očistiti naravo. Vsako leto dobimo drugačno pot, po kateri čistimo in prispevamo k čistejšemu okolju. Naša čistilna akcija se je pričela pri sodavnjaku in nadaljevala vse do Botaničnega vrta. Osmi razredi smo zelo uživali v vlogi čistilcev. Trudili smo se, da smo napolnili čim več vreč. Očistili smo veliko nesnage in s tem dosegli naš cilj.

Katarina Golob, 8. a

Gospod Pehant nam predava o medu z raznolikimi pripomočki.

Učenca Goran in Rok pridno čistita okolje.

L ITERARNO-USTVARJALNI KOTIČEK

9. razredi so pisali nagovor svojim ljubljanim...

BETNAVSKI LJUBEZNI

Začelo se je v mojem otroštvu, ko sem se k tebi hodila igrat. S svojo prijateljico sva bili vedno bolj pogosti na tvojem velikem igrišču z gugalnicami in vonjem po svežini.

Ko me je mami prišla iskat v vrtec, sem komaj čakala, da sva odšli v trgovino in nato zavili v park, da sem se lahko igrala na tem svežem zraku, ki si mi ga dajal. Zmeraj sem opazovala živali, za katere si bil preljubi dom in nabirala cvetlice, ki so mi bile najbolj všeč. Ampak nikoli jih nisem nabrala preveč, saj mi je mama govorila, da je to del tebe in da te to boli. Spomladi pa se preprosto nisem mogla upreti, da ne bi naredila kakšen lasni venček iz marjetic. Bil si moj najboljši prijatelj, v katerem sem se potikala zelo pogosto in ob katerem sem jokala, ko sem te morala zapustiti. Spomnim se, da sem ti velikokrat pela in ti pripovedovala zgodbe, ki so nam jih pripovedovali v vrtcu. Res bil si moj najboljši prijatelj, ki me je vedno poslušal, nikoli gojil zamer in ko sem bila žalostna si me s svojo milino in toplino spravil v boljšo razpoloženje. V tebi sem si nabirala dobro voljo ter energijo in tako je ostalo vse do danes.

Po štirinajstih letih svojega življenja te še zmeraj ogromno obiskujem, hranim tvoje živali in tekam ter občudujem tvojo lepoto. Nikoli se ne postaraš in še zmeraj si moj prijatelj. Zelo sem srečna, da sem imela v svojem življenju nekoga, ki sem ga res občudovala in se zgledovala po njem, pa čeprav si bil le "šop" dreves in živali, mi je bilo to zelo všeč. Še zmeraj uživam, kadar vidim tvoje zeleno-rjave lepote, ki krasijo okolico Maribora in vedno se nasmejem, ko te zagledam vsakokrat, kadar se peljem domov. Zmeraj si mi pustil veliko lepih spominov, ki se jih spomnim še danes.

V spominu mi je najbolj ostal trenutek, ko sem z bratom in svojo prijateljico odšla v adrenalinski park, kjer sem premagala strah pred višino. "Hvala ti za vse lepe trenutke do zdaj in za vse, ki bodo še sledili."

Mišela Vezjak, 9.a

SONCE

Krasni so tvoji žarki,
sijoči, topli, polni topline,
ki te greje.
In dnevi?
Dnevi so lepši, sijoči in veseli.
O, sonce, tvoji žarki
mi polepšajo dan,
že ko me zjutraj zbudijo
ter mi dajo energijo za
ves dan.
Obožujem lepoto sonca.
Tako rumeno je in vedno
sije kot najbolj močna
luč na svetu.
Včasih se te želim dotakniti
in te božati
tako, da bi lahko konjice mojih prstov
občutile ta del tebe.
Daješ nam čas, ki si ga vsak želi.
Pokažeš nam neko pozitivno
luč vsemu, kar nam pride naproti.
Dokažeš, da življenje ni le delo, ki ga ljudje
opravljamo,
da je vsak dan treba živeti na polno,
saj ... kaj pa, če te en dan več za
vekomaj ne bo?
Kaj če boš izginilo in
planet bo postal črn in temačen?
Ljudje bodo tečni in žalostni!
Ne bodo imeli volje do ničesar
in svet bo postal en velik odmereček črne barve.
Vsaka sekunda, minuta, ura, dnevi, tedni, me-
seci, leta
bodo obupni in ljudi bo pobralo.

Svet bo prazen kot prazen prostor poln
prahu.

Mogoče se bo od žalosti
še zemlja nehala vrteti in
kaj bo potem?

Zato, sonce, ostani z nami,
polepšaj nam vsak dan
in mi te bomo častili.

Ostani naš raj veselja, smeha in zabave!

Aleksandra Klampfer-Žičkar 9.a

ROZAMUNDA GRE V KLOŠTER , ČAST LJUBLJANSKIH NUN POSTANE

Tam veliko ženic sreča,
tudi njihova srca so vsa boleča.
Moglo se jim je nekaj groznega dogoditi,
njihov up o ljubezni je moral utoniti,
da zatekle v samostan so se.

»Rozamunda, tudi naša srca so strta,
zdaj kot žival sem zaprta.
Druga mi moža je speljala,
In zaradi nje sama sem ostala.«
Odmeval je glas ubogih žena.

V Rozamundini glavi se je ideja porodila,
kako Lejle bi se za večno znebila.

Vsega sama ne bi postorila
ena in edina teta se je ponudila.
Lejli sreče nobena ne bi dopustila.

Teta pomagala je tako,
a za vse okrivila je Lejlo.
Povsod je govorilo se,
da Lejla od hudiča poslana je.
Vse take reči teta izmislila si je.

Ostrovihar kar besen je postal,
ko je ugotovil, kdo to je zakuhal .
Misliti si ni težko,
da tudi Lejli to vseč ni bilo.
Zakaj nekdo takšno stvar bi si izmišljeval?

»Naj odide sto vojakov,
sto čistokrvnih rojakov ,
da zapremo teto Rozamundino,
za svoje grehe in zlobo.«
so Ostroviharjevi ukazi za čete bili.

Tedaj je Rozamundina teta,
za svoje grehe plačala.
Lepotica Rozamunda pa zdaj
niti čast Ljubljanskih nun ni bila,
vendar v zaporu za zmeraj sama.

Kaja Kogal, 8. b

ŠOLA

Naš oče je človek stare šole,
v vsem se drži ustaljenih navad.
Vedno pravi: iti skozi trdo šolo življenja,
je lažje, ko si še mlad.

Vsaka šola nekaj stane in
ni le otroška igra.
Vem, da je ob neuspehu treba nekaj pretrpeti,
in ob tem možgančke napeti.

Sara Kolmanič, Zala Leskovar in Neja Rečnik, 7. b

Rozamunda grede v kloster,
Čast ljubljanskih nun postane.

Pa ni srečna, hči s Turjaka.
Rajš ' na gradu bi sedela
Z Ostrovrharjem d ' nar štela.
Jedla, pila bi in pela.
Oh, kako si je želela,
Da Lejla ne bi živela.

Lejla, tista s Turčije,
Rozamundi vse speljala,
Zdaj po gradu se sprehaja,
Z njenim zaročencem raja.
Nuna si zavistno misli :
»to bila je prava kraja!

Jaz sem vendar Rozamunda,
Najlepša deklica kar jih živi,
Tud Lejla grda lepša ni.
Vseeno mesto moje vzela,
Ona pleše, nič ne dela,
Tega več ne bom trpela.«

Polnoč je in sije luna,
Spi že skoraj vsaka nuna,
Rozamunda le bedi,
V roki ostri nož drži,
Upa, da noben ne opazi,
Kak se skozi okno plazi.

Konja je že osedlala
In prod gradu zdaj drvi,
Kjer Ostrovrhar mlad živi
»krivice nisem pozabila,
Ki Lejla mi jo je storila,
Zato nocoj jo bom ubila.«

Zdaj že skozi okno pleže,
Spalnice kjer Lejla spi,
Ob Ostrovrharju leži.
Rozamunda vdihne, izdihne
Z roko usta ji prekrije,
Ko v Bošnjanko nož zarije.

Moči turška kri odejo,
Rozamunda pa vesela,
Da veselo bo živela,
Ker Lejla nič več ne živi.
A Ostrovrhar se zbudi,
Solze mu stopijo v oči.

»glej no, kaj si zdaj storila,
Božjo zapoved prekršila,
Zaročenko mi ubila,
Si je res to zaslužila ?
Nisi nuna, ti si spaka,
Sram te bodi,
Hči s Turjaka.«

Rozamunda ugovarja :
» saj to zate sem storila,
Da se bova poročila !«
Ostrovrhar pa ji pravi:
»moja volja je pa taka,
Vzel najlepšo bom s Turjaka.«

Najlepša s Turjašk ' ga dvora,
Pa ni Rozamunda nora,
Marveč njena stara teta.
Ostrovrhar le njo ljubi,
Dokaj hitro jo zasnubi,
Ter pred oltarjem jo poljubi.

Lara Paul, 8.b

Glažek nesmrtnosti

V Halozah je mala bajta,
v lasti'ma jo stari Jože,
on je tam odprl gostilno,
ki je lepa kakor roža.

Mnogo let je že v poslu,
s krčmo, ki ji Micka pravi,
vsak popotnik mimoidoči
se v njej takoj ustavi.

Micka dal'č naokrog slovi
potem, da vince ima sladko.
Ampak kljub temu lastniku
Jožetu je fejest hudo.
»Ko me nebo več, ko umrl bom –
Bog ne daj, da to bo hitro!
Kdo prevzel bo mojo krčmo,
mojo zemljo rodovitno?«

Čez en teden čis't na tleh je
svojim strankam se potoži,
pa mu reče en od gostov
»Zdaj poslušaj me ti, Joži.

Mi smo tvoji zvesti gosti –
vsak dan v krčmi preživeli,
ko pa šel boš rakom žvižgat
zanjo bomo poskrbeli.

Tolk' veselja nam je dala,
zi pa nam z veseljem stregel.
Joža, zrihtali jo bomo,
ko boš ti h počitku legel.

Ni ga glažka na tem svetu,
vinca, ki b'nesmrtnost dalo,
truplo res, da bo strohnelo,
delo tvoje bo ostalo.«

»Tota runda za'j zastonj je,
v zahvalo,« Jože vpije.
Zaj pomirjen, se nasmehe,
svoj poslednji glaž izpije.

Lara Paul 8.b

Francelj in Polonca

Stari Francelj čaka tam pod lip'co,
misli čudne misli o življenju.
Spi kot top , dokler ne pride eden »klok,
klok.«

Francelj se zbudi nad sabo zagleda oči,
hoče vstati, ampak ne more, ker mora
sanjati.

Začne ga nositi sonce in naenkrat pride
do Polonce,
sladko se ji nasmeji in prešteje do tri,
nato odleti do svoje klopi.
Tam se zbudi, vidi da pod lip'co zeleno
leži,
in upa, da se to res zgodi.

Ko se zbudi pred njim Polonca stoji
in ga vpraša »če je urc'a že tri?«
Francelj ji z nasmeškom na ustih pritrdi.
Francka prime za roko in z njim odhiti
do bližne vasi.

Ko prideta do vasi se poslovita
odhiti do klopi,
tam zagleda vse tri ženi.
Vse tri ga začnejo kregati
kaj ima za hoditi, ko spi.

Rok Černčec 8.b

SONCE

Sonce nas zjutraj zbudi,
veselo z žarki nam daje moči,
mi se ga močno veselimo
in se z lahkoto njemu prepustimo.

Sonca pa včasih ni,
kajti oblaki nam vzamejo njegove svetlostisti,
takrat mi pašemo glavobole
in jemo Lekadole.

Sonce rastlinam fotosintezo omogoča,
da naša hrana ni pekoča,
ozračje pa nam segreva,
da lahko jemo kepice sladoleda.

Brez njega ne bi živeli,
ter takšne mogočne tovarne imeli,
Sonce hvala ti za vse,
kar nam nudiš v svoje breme.

Klemen Korže, 8. b

Lara Grčar, 7. a

Ana Roškar, 6. a

Lenart Potočnik, 6. a

Rene Petrović, 6. a

Mojca Kop, 6. a

Melina Horvat, 6. a

Gal Faneli, 6. b

Jakob Dolenc, 6. b

Klea Marko, 6. b

Pia Beranič, 6. b

Brina Ferk, 7. a

Kevin Novak, 7. a

Lara Paul, 8. b

ŠOLA

Naš oče je človek stare šole,
v vsem se drži ustaljenih navad.
Vedno pravi: iti skozi trdo šolo življenja,
je lažje, ko si še mlad.

Vsaka šola nekaj stane in
ni le otroška igra.
Vem, da je ob neuspehu treba nekaj pretrpeti,
in ob tem možgančke napeti.

Sara Kolmanič, Zala Leskovar in Neja Rečnik , 7.b

CICIČUDO in CICIČUDO RE- KA

MAJA Š., 1. B

HOČE

NEKOLIKO DRU-

GAČNI DNEVI

NARAVOSLOVNI DAN

V aprilu smo si ogledali oljarno v Framu. Videli smo praženje bučnih semen, stiskanje le teh in polnjenje olja v steklenice. Ob zaključku ogleda so nas pogostili z njihovimi izdelki. S seboj smo si prinesli kruh, ki smo ga nato pridno pomakali v bučno olje, zraven pa grizljali pražena semena. Mmm, kako je bilo dobro!

NINO ŠMIGOC: Zanimivo mi je bilo, ko sem opazoval, kako pražijo semena.

NIKA ŽNIDER: Najbolj mi je ostal v spominu neprijeten vonj ob praženju semen.

S polnimi trebuščki smo se nato odpravili v Raco, kjer smo si ogledali grad.

LILIT GLAVAN ČANDER: Zelo mi je bil všeč grad. Bil je tako velik in lepo urejen. Tudi okolica je bila lepa.

ŠPORTNI DNEVI SO ZAKON

Na Poljanah smo se prvošolci prvič preizkusili v tekih, skokih v daljino in metanju vortexa.

LIAM ŠTRAUB: Najraje sem skakal v daljino, kajti v šoli takšne jame z mivko nima-

LUKA PERDIJA: Ni mi bilo všeč, ko sem moral tako dolgo tekati. Bil sem utrujen.

Malica in igra pa sta bili seveda vsem najljubši dejavnosti.

EKODAN

Obiskala sta nas čebelar g. Ivan Pehant, ki nam je predstavil pomen čebel in njihovih proizvodov, ter podjetje za odvoz odpadkov v našem kraju - podjetje Saubermacher. Njegovi delavki sta nas poučili o pravilnem razvrščanju in odlaganju odpadkov.

Morda pa so ti trije prvošolci
bodoči mladi čebelarji!

UGANKE, KI SO JIH PISALI V 1. A

IMA ŠTIRI VOGALE IN ŠTIRI
NOGE. NA NJEJ JEMO IN DE-
LAMO. KAJ JE TO?

LINA, NUŠA

PLIŠASTI JE IN RJAV, Z NJIM
SE IGRAMO IN SE VČASIH PO-
CARTAMO. TO JE...

SVIT, NIKA Š.

ODPREŠ JO IN V NJO KAJ
DAŠ. JO LAHKO ZAKLENEŠ.
TUDI UČITELJICE JO UPORAB-
LJAJO. KAJ JE TO?

ROK, LILIT

JE OGLATE OBLIKE. NA NJEM
JE VELIKO BARV. VZAMEMO
GA, KADAR GREMO KAM NA
POT. TO JE ...

JE PLOŠČAT IN NA NJEM SE NO-
SIJO SKODELICE. KAJ JE TO?

GALA, LIAM

PISATELJI, PESNIKI IN ŠE KAJ ...

JAZ

Nejc je moje ime.
Ena, dve, tri, kdo pa si ti?
Jezikarija mi preveč ne leži,
Celje, Maribor, Ljubljana,
povsod mala začetnica preži.
Ko moram se učiti,
omagam takoj.
Le nogomet mi gre po glavi,
matematika je že na drugi zabavi.
Ata, mama se jezita,
ne zanima me kaj kričita.
Igra, šport in zabava,
čaga je ta prava.
Nejc Kolmanič, 3.a

MUCA

Moja muca Angelina,
res je ljubka, svetlo sival
Ena, dva in tri,
lej, kako se ji mudi!
Le pred kom beži?
Smukne sem in skoči tja,
ujemi jo, če se ti da!
Pogleda levo, pogleda desno,
ej, ti muca, misliš resno?!
Viha brke, viha rep
in tako s police
direkten skok...
ej, ti muca, pa ne v sladice!
Marsela Supe Vide, 3.a

JAMA VILENICA

Lep kraj je jama Vilenica,
občuduje jo vsaka ptica,
mirno tam stoji
in se mi v obraz blešči.
Radi jo imamo,
zato je tujim lastnikom ne prodamo.
V njej so živa bitja
in zanimiva odkritja.

Lana Malek, 5. a

Je med dvema gorama,
povezana je s predorom.
V njej so naravne stvari,
ki jih nikjer na svetu ni.
V njej sem vesela,
da bi kar zapela.
Ker je naravni dar,
je zame še večji čar.

PROJEKT – VEZI PRIJATELJSTVA

»Kako je bilo, ko sem bil še v vrtcu?« se sprašujejo otroci v šoli.

»Le kako bo jeseni, ko bom morala v šolo?« se sprašujejo otroci v vrtcu.

Na vsa ta vprašanja so našli odgovor, ko so se učenci prvih razredov za dve uri vrnili v vrtec, otroci iz vrtca pa so za dve uri postali pravi šolarji.

NIKA: V šoli mi je bilo zelo všeč, ker smo imeli malico in se učili črko A.

HANNA: Najbolj všeč mi je bilo, ko smo peli Medvedka in si ogledali šolo. Na igrišču so mi bile všeč igre skoki z žaklji.

MAJ: V šoli mi je bilo super. Najbolj všeč mi je bila pesem o pingvinih. Na igrišču so mi bile všeč vse igre. Vse je bilo super.

SKUPINA SRNIC

V vrtcu je bilo zelo fajn, ker smo se veliko igrali.

(ANA, 1. a)

Najbolj všeč mi je bilo, ko smo izdelovali miške.

(JAŠA, 1. a)

REKA 1.D

Prvošolci smo tudi pesniki in slikarji.

ABECEDA V RIMAH

A A A

AVTO PO CESTI DIVJA.

B B B

BALON LETI V NEBO,
KJER PTIČKI POJEJO.

C C C

CINCIN, CINCIN,
DOMA VSE PREBUDIM.

Č Č Č

ČEBELA JE MUHO UJELA
IN ČMRLJA POJELA.

D D D

DEŽNIK ŠČITI ANO,
KI POJEDLA JE BANANO.

E E E

ENA MUHA PRILETI,
ZA NARAVO POSKRBI.

F F F

FAZAN OB ROBU GOZDA ŽIVI,
KO SVOJO HRANO LOVI.

G G G

GA GA, RACA NA POTEK JE ŠLA.
GOBA V GOZDU ŽIVI,
KOMAJ ČAKA, DA PRIDEMO MI.

H H H

HIŠA JE VELIKE, V NJEJ VISI SLIKA.

I I I

PINGVIN LETI, BABICA PA ŠIVAT HITI.

J J J

JAGODO JE ANA VZELA,
TUDI HRUŠKO JE POJEDLA.

K K K

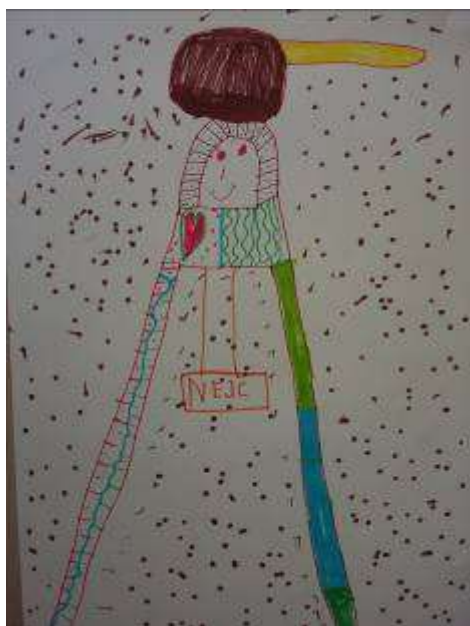
KARTE RADE RAJAJO
IN SI PRAV NAGAJAJO.

L L L

LETALO VZLETI V NEBO,
OBLAKI SONCE ZAKRIJEJO.

M M M

K MAŠI V CERKEV HITIMO
IN ROBČKE POZABIMO.

N N N

NALOGO V ŠOLI NAREDIMO,
DA PETKO DOBIMO.

O O O

OBLAK JE NA NEBU POTOVAL,
SE V SONCU SMEHLJAL IN V LUŽI OGLEDOVAL.

P P P

PTIČKI ŽVRGOLIJO IN ODPADKE RAZDELIJO.

R R R

RIBA V MORJU ŽIVI,
RAKU POMAGA in ŠKOLJKE NABIRAT HITI.

SSS

SOVA PONOČI BEDI,
SVOJO HRANO LOVI.

ŠŠŠ

ŠOLA PTIČJA ZAZVONI,
PTICA NA MALICO ODHITI.

TTT

TORTO ZA ROJSTNI DAN V TREBUŠČKIH ODNESO
IN DARILA PRINESO.

UU

UČITELJICA LIDIJA UČENCE UČI,
KO LILIBI OŽIVI.

VVV

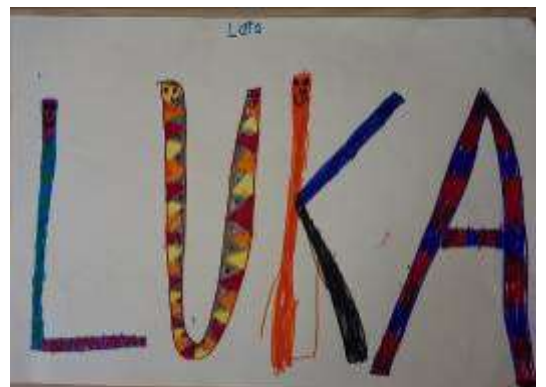
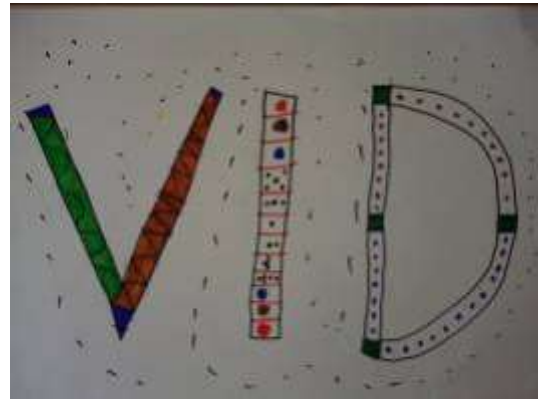
VEVERICA V GOZDU ŽIVI,
KO NA DREVESU TIČI.
PO DREVESU SKAKLJA IN
Z REPKOM MAHLJA.

ZZZ

ZMAJ LETI,
KO OGENJ BRUHATI ŽELI.

ŽŽŽ

ŽABA V RIBNIKU ŽIVI,
KO JAJCE IZLEŽE, HRANO NABIRAT HITI.

ŽELVA IN SOVA

Nekoč je živela želva, ki se je bala sov. Nekega dne je želva odšla spat. Sanjala je o tem, da jo je požrla sova. Nenadoma je skočila iz postelje. Umila si je zobe in odšla v trgovino. Tam je srečala sovo, ki jo je požrla. Od takrat naprej se vse želve bojijo sov. In želve od takrat iz sovinih trebuhov kričijo: AAAAAAAAAA!

Tadej Jurančič, 2. c

PAJEK PRVIČ PIJE PIVO

Pajek je delal mrežo. Potem je hotel piti in videl plastenko piva. Pogledal je in v njej je ostalo malo piva. Šel je notri in spil pivo. Bilo je okusno. Nato je bil pijan, pa se je tako režal, ni se mogel ustaviti in je moral v bolnico.

Gal Rečnik, 2. c

SLONOVO ZAVETIŠČE

Nekoč je živel slon, ki je imel zavetišče. V zavetišču so bile živali, ki niso imele hrane doma in so bile zelo prašne. Zato je moral vsako jutro in večer pometati zavetišče. Nekega dne se je lisica priplazila notri. Lisica je vzela slonovo metlo, da bi si lahko očistila svoj prašni brlog. Živali iz zavetišča so šle iskat tatico. Našle so lisico in ji vzele metlo. Metlo so vrnile slonu. Slon je lahko spet pometal zavetišče, živali so bile čiste in zadovoljne.

Ina Roškarič Duh, 2. c

AKVARIJ POTUJE DO KOZE

Nekega večera koza Lili ni mogla zaspati. Strašno ji je bilo dolgčas. Želela si je prijatelja. Naslednji dan se je odločila, da gre poiskat prijatelja. Nekaj časa je hodila, pa je srečala želvo. Pozdravljena želva! Bi bila moja prijateljica? Želva ji je jezno odgovorila: Pusti me pri miru. Pojdi stran. Koza je žalostno odšla naprej. Srečala je zajca. Pozdravljen zajec. Bi bil moj prijatelj? Z zajcem ni bilo kaj drugače, kot z želvo. Takrat je koza Lili obupala. Noben ne želi biti njen prijatelj. V tistem trenutku se je pred njo pokazal akvarij. Koza ga je vprašala: Ali bi bil vsaj ti moj prijatelj? Akvarij je odgovoril: Seveda, zakaj pa ne. Koza in akvarij sta postala prijatelja. Takrat je akvarij kozi začel pripovedovati, kako je prišel do nje.

Katarina Cvetek, 2. c

MIŠKA SE ODELI

Nekoč je živela miška. Miška ni hotela več živeti pri svoji družini. Šla je pogledat skozi okno. In videla je prečudovito drevo, na njem pa krasne ptice. Želela je k njim. Ampak ni mogla, saj ni vedela, če bi jo sprejele. Nadela si je dva lista za krila, vejici za kljun in naučila se je hoditi po dveh nogah. In šla je na drevo in ptice so jo sprejele. Med spanjem so ji odpadla krila in ptice so jo odgnale. Miška je spoznala, da na podstrešju vseeno

ŽAN V ZABAVIŠČNEM PARKU

Žan je šel v zabaviščni park. S seboj je za malico vzel nutelo in jajce. V zabaviščnem parku mu je jajce padlo na beton in se razbilo. Potem je vzel nutelo in pričel jesti. Še nutela mu je padla na tla in Žan je bil žalosten.

Žan Simon, 2. c

ŽABA V PROMETNI ŠOLI

Nekega dne je žaba šla v šolo. Tam se je naučila, kaj pomeni znak za kolesarje. Žaba je enkrat odšla v promet in tam jo je skoraj povozilo kolo, ker ni upoštevala znaka. Žaba je skočila na kamen v potoku. Nato je odšla domov. Naučila se je, da mora spoštovati prometne znake.

Dita Bedenik, 2. c

PAV V TRGOVINI

Nekoč pav ni imel nič za jesti. Gospodarju kmetije je ukradel denarnico. Potem je na skrivaj odšel v trgovino. Kupil je čokolado. Ko je prišel domov, je vrnil denarnico. Odšel je v hlev in pojedel čokolado. Kmet je opazil, da mu manjka denar. Pava je zagledal s čokolado in ugotovil, da ga ni nahranil. Kmet nikoli ni več pozabil na pava.

Simon Sobočan, 2. c

KOMAR IN ČMRLJ

Nekega dne sta se srečala komar in čmrlj. Komar ga je vprašal: Kaj delaš? Čmrlj mu je odgovoril: Ja, nič. Komar ga je hotel pičiti, a ga ni mogel.

Anej Ekart, 2. c

REGRATOVA LUČKA

Nekoč je lovec odšel v gozd in ko se je razgledal, je nenadoma zagledal lepo rastlino. Bila je regratova lučka. Lovcu je bila všeč, zato je ni hotel utrgati in je odšel domov. Ženi je pripovedoval o krasni regratovi lučki.

Nick Aleksander Štok, 2. c

LISICA JE POSTALA LAČNA

Lisica je postala lačna. Sprehajala se je po gozdu in srečala ptička. Ali si lačna? je vprašal ptič. Ja, sem, odgovori lisica. Postala sta prijatelja. Lisica je postala še bolj lačna in je začela ptička celo loviti. Ptič je zletel na drevo, lisica pa za njim. Ptič je odletel in pobegnil. Vrnil se ni nikoli.

Enej Zorko, 2. c

PRAVE NAVADE ZA ZDRAVO ŽIVLJENJE

Zelo pomembno je, da se gibljemo na svežem zraku in se zdravo prehranjujemo. Skrbimo za svoje telo, da je čisto. Hodimo na sprehode. Opravljamo domačo nalogo. Sedem let star otrok mora na dan spati vsaj deset ur.

Simon Sobočan, Aneja Gajšek, Nick Štok, 2. c

Zdravo je, da se gibljemo. Moramo se umivati. Ni zdravo, da jemo sladkarije. Pazimo na svojo varnost. Ko opravljamo domačo nalogo, potrebujemo svež zrak. Potrebujemo tudi spanec.

Tadej Jurančič, Enej Zorko, Dita Bedenik, 2. c

Zelo pomembno je, da skrbimo za zdravje. Dobro je, da odidemo na sprehod, ko imamo čas. Ko se zbudimo in ko odhajamo v posteljo, je pomembno, da poskrbimo za čistočo. Pomembna je zdrava prehrana: sadje in zelenjava. Ko prečkamo cesto, je pomembno, da pogledamo v obe smeri. Domačo nalogo delamo v svetlem prostoru in vsak dan na istem mestu. Pomembno je, da veliko spimo in da vstajamo in hodimo spat ob isti uri. In tako vsak dan skrbimo za svoje zdravje.

Gal Rečnik, Katarina Cvetek, Žan Simon, Zara Draga Mladenović, 2. c

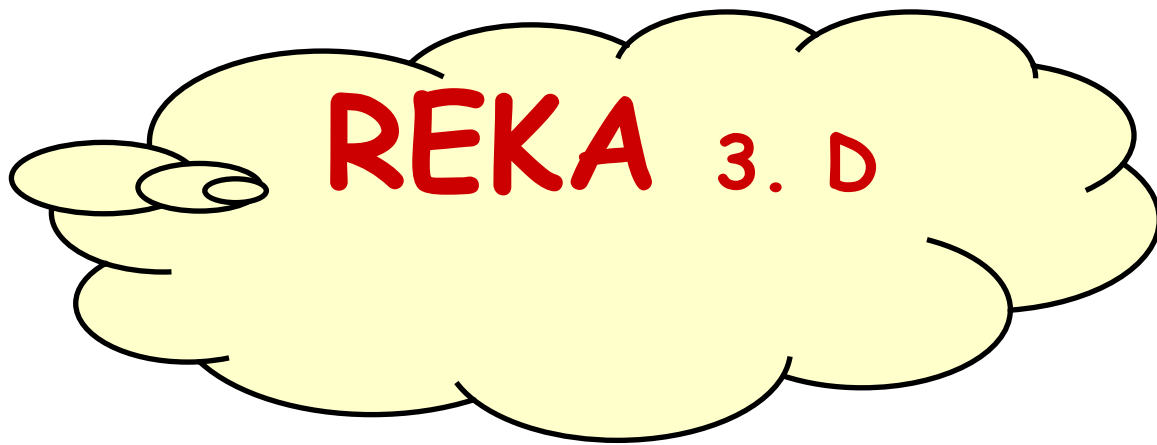
USTVARJAMO V NARAVI

Simon Sobočan, 2. c

Ina Roškarič Duh, Katka Cvetek, Dita Bedenik, 2. C

NARAVOSLOVNI DAN NA KMETIJI URANJEK

V torek, 7. oktobra, smo se odpeljali na naravoslovni dan proti Framu. Obiskali smo kmetijo Uranjek. Gospodar nam je predstavil kmetijo in nas popeljal na ogled živali. Božali in hranili smo konja, kokoši, zajčke, psa, mucke, se sprehodili mimo pujskov do bližnjega travnika. Sošolka Špela in učiteljica sta na travniku pohodili kravjo »potičko«. Potem sta dobro gledali, kod hodita. Na pašniku smo se igrali štafetne igre. Videli smo tudi čebelnjak. Ko smo se vrnili pred kmetijo, smo si na vrtu nabrali zelišča, iz katerih smo po skupinah delali namaze. Punce smo pojedle kar pet porcij domačega kruha ob slastno pripravljenih namazih ter se posladkale z domačim sokom. Gospodar se je z nami sprehodil skozi zeliščni in zelenjavni vrt. Posladkali smo se z jagodami. Sami smo si posadili zelišče meto in lončke odnesli domov. Nato smo odšli na senik, kjer smo imeli kino. Po risanki smo se lahko še poigrali na igralih. Ta dan mi je bil zelo všeč. Mamici in atiju bi priporočala obisk kmetije, da se kaj novega naučita o zeliščih. NIKA TURNER, 3. d

GULIVERJEVA POTOVANJA

Na prvi pomladni dan smo si tretješolci iz Reke ogledali v Slovenskem narodnem gledališču v Mariboru predstavo Guliverjeva potovanja. Bila je zelo zanimiva, še posebej takrat, ko je igralec Guliver hodil med nami gledalci. Najbolj smešen del predstave je bil takrat, ko je začelo kraljestvo Liliput goreti in ga je glavni junak rešil tako, da ga je kar »polulal«. Kraljica pa tega ni bila vesela, saj so bile zaradi tega vse sobane uničene. Nato je odpotoval še v druge kraje, kjer je srečal velikane in znanstvenike. Ko ga je naplaval v kraljestvo modrih konj, se jih je zelo prestrašil. Kmalu pa so postali njegovi najboljši prijatelji. Predstava je bila zelo lepa tudi zaradi oblačil, filmske animacije, glasbe in velikih lesenih konjev, v katere sta bila oblečena igralca. EVA KRAJNC, 3. d

OBISK DIJAKOV SREDNJE ZDRAVSTVENE IN KOZMETIČNE ŠOLE MARIBOR

V sredo, 16. 4. 2015, sta nas obiskala dijaka 4. letnika srednje zdravstvene šole Sabahudin in Mitja. Nastop za nas sta pripravila pri predmetu Kakovost v zdravstveni negi. Predstavila sta nam poklic medicinske sestre. Ob projekciji sta nam pokazala, kdo je bila prva medicinska sestra. Nato sta nam razdelila učne liste z narisano dlanjo. Na njej smo morali označiti mesta, kje je roka še umazana kljub temu, da jo umijemo. Dijaka sta nam pokazala, kako si v bolnišnici umivajo roke. Vsem učencem je bilo najbolj všeč, ko sta razstavila pripomočke in nas seznanila z njihovim delovanjem. Pokazala sta, kako se izmeri pritisk in krvni sladkor. Ker smo bili dobri poslušalci, sta nam pokazala smešen glasbeni video. Še dolgo potem, ko sta odšla, smo bili dobre volje. Tudi sama bom verjetno obiskovala gimnazijo ali zdravstveno šolo, saj želim postati srčna kirurginja. EMA LUBANJŠEK, 3. d

Stari kitajski pregovor Raje brez hrane tri dni kot le en dan brez čaja kaže, da so številni koristni učinki pitja pravih čajev znani že iz zgodovine. Tudi tretješolci smo se učili o zdravilnih rastlinah in njihovih blagodejnih učinkih na dobro počutje in izboljšanje zdravja. Pripravili smo nekaj receptov, preizkusite jih še vi.

DOMAČI ČAJ PROTI KAŠLJU

Sestavine: žajbelj, meta, melisa, bezeg

V loncu prekuhamo 1 l vode ter z njo prelijemo ščep zelišč. Pokrito posodo pustimo stati 10 min in tekočino nato precedimo. Okus po želji izboljšamo s prežganim sladkorjem.

Eva Krajnc, 3. d

SMREKOV SIRUP

Potrebujemo: 20 dag smrekovih vršičkov, 1 l vode, 1 kg sladkorja

Priprava: Smrekove vršičke kuhamo v vreli vodi na zmernem ognju 10 min. Precedimo, dodamo 1 kg sladkorja in kuhamo še 20 min na zmernem ognju. Še topel sirup nalijemo v kozarce in dobro zapremo. Sirup hranimo v hladnem, temnem prostoru. Za dobro zdravje si z njim lahko osladimo čaj ali ga pijemo po žličkah, kadar smo prehlajeni in kašljamo.

Anej Grahovac, 3. d

AMERIŠKI SLAMNIK

Iz ameriškega slamnika lahko naredimo čaj, tinkturo, sok, sirup in mazilo. Pripravila sem recepta za čaj in sirup.

ČAJ AMERIŠKEGA SLAMNIKA

Poparimo 2 čajni žlički suhe zeli ameriškega slamnika z 250 ml kroga. Pustimo stati 15 min in precedimo. Pijemo mlačnega po jedi, 3 krat na dan.

SIRUP AMERIŠKEGA SLAMNIKA

Zel ameriškega slamnika po plasteh (plast slamnika, plast sladkorja) napolnimo v steklen kozarec do vrha. Kozarec zapremo s pokrovom in jo za 8 tednov postavimo na sonce, da se sladkor raztopi. Nato sirup precedimo in ga hranimo v temnih stekleničkah. Namesto sladkorja lahko uporabimo dober gozdni med.

Anja Golob, 3. d

MOJA MUCA

To je naša muca, ime ji je Kapuca.
Rada po hiši kriči in se po mačje smeji.
Včasih se drži kot kisl buča, drugič se s tačkami po parketu

ANJA GOLOB, 3. d

MAMA

Sem zelo vesela, saj moja mama pridno dela,
rada jo imam, za šolo delava vsak dan.
Rada peče in kuha, zato nimam praznega trebuha.
Rada hodi v planine in domov prinese lepe spomine.
Srce pa ima kot ogromno skrinjo zlata.

ŠPELA ZUPAN KAPŠ, 3. d

MAMA

Moja mama je vesela, ko pridno kosilo dela.
Vedno perilo obeša, ga nikoli ne pomeša.
Kuha, lika, briše prah, to ne zna prav vsak.
Rada hodi na sprehod, vzame vedno me povsod.
Zame vedno vzame si čas, večkrat zapojeva na ves glas.

LANA ŠTERN, 3. d

O INDIJI KOROMANDIJI

V Indiji Koromandiji bilo je lepo, ker na drevesu raslo bonbonov je sto.
Zvezde bile so sladke, ker imele so oblekce gladke.
Miške imele so jagodne hlačke in svojo hiško imele so iz makove pogačke.
Hruška bila je iz zlatega sira, v njej živel je slončica Mira.
Slonica bila mi je všeč, ker bila je velika kot krušna peč.

ŠPELA ZUPAN KAPŠ, 3. d

NEŽA IN PIKI

V ponedeljek zjutraj je Neža s psom Pikijem odšla na sprehod do klopi pred hišo. Neža se je dolgočasila, Piki pa je čakal, kdaj bosta odšla v park. Kmalu je Neža nadela Pikiju ovratnico in odšla sta proti parku. Tam je deklica zagledala svoje prijatelje in spustila je Pikijev povodec. Ni videla, da je pes stekel v gozd. Ko je videla, da ga ni nikjer, je bila zelo zaskrbljena. Vsi prijatelji so ga začeli iskati. Tako je bila žalostna, da je začela jokati. Odšla je proti svojemu domu in klopici, da bi vzela svoje igrače. Ko je prišla do klopi, je zagledala Pikija. Hitro je pobrala igrače in s Pikijem odšla domov.

TJANA VODUŠEK, 3. d

»Če delaš z ljubeznijo, je zmeraj ob tebi tudi dobra čarovnija«.

*»Če bi v našem parku zrasla popravljalnica igrač bi bil/a zelo vesel/a. To bi bilo dobro za nas otroke!«
so dejali učenci 3. d.*

»Popravit bi odnesla svojo Barbiko, ker ji velikokrat izpadeta roki ali nogi. ZOJA MALI

Tja bi odnesel svoj pripomoček za pletenje zapestnic, ker je polomljen. ALEKSANDER JAZBEC

V popravljalnico bi odnesla copat z narisanimi pingvini zato, ker je raztrgan. TJAŠA VODUŠEK

Popravit bi odnesel plišasto opico Ficka, ker ima raztrgan rep. TAJ KARO

Odnese bi svojega plišastega zajčka, ker mu je odpadla tačka. ALEKSANDER ŠTIBERC

REKA 4. c

ČE BI BIL OČE, BI BIL ...

Če bi bil oče, bi bil zelo fajn. Hodil bi v službo. Po poklicu bi bil morda gasilec ali policist. Imel bi dva otroka in zelo veliko hišo. Hišo bi imel pobarvano vijolično in upam, da bi bila moji družini ta barva všeč. Všeč bi mi bilo, če bi bila moja otroka dobra učenca. Imel bi punčko in fanta. Otrokoma bi naredil vgradni bazen, imeli bi džakuzi in fitnes. Imel bi zelo lepo punco.

Tilen Demšič, 4. c

MOJA PRVA OCENA

Prvo oceno sem dobil v 3. razredu. Bil sem zadovoljen, saj sem dober športnik. Ko sem prispel domov, sem takoj povedal staršem. Bili so zelo zadovoljni. Mamica me je vprašala, kako mi je to uspelo. Povedal sem ji, da sem vabil tako, da sem hodil k tenisu, k judu in k motokrosu. Rekla mi je, da bi bila zelo vesela, če bi imel trojke, štirice in petice tudi pri ostalih predmetih. Jaz pa sem ji odgovoril, da se bom potrudil.

Tilen Demšič, 4. c

MOJI KRAJI

V Hočah naredimo žito
in iz njega pito.

V naših krajih
se pogosto uporablja tunka,
v katero se vloži šunka.

Živim v kraju Hoče Reka,
kjer doma je pohorska omleta.

Kruh in torte pa še kaj,
peče Pika Nogavička zdaj.

Nika Lajmsner, 4. c

MOJE POHORJE

Pod Pohorjem sem doma,
nikjer ni kraja lepšega.

Pridi in poglej!
Kaj najdeš tu, povej!

Pozimi hribi zasneženi,
vabijo nas na smuči,
spomladanski gozdovi pa dehtijo,
da zvončkov nabirati hitimo.

Gozdov hladni objem,
poleti prija nam vsem.
In v jeseni radostni vsi
gobarimo mi.

Pridi, naj objame te tišina
in pohorskih gozdov svežina.

Luka Gselman Toplak, 4. c

Na Pohorju dobiš
pohorsko potico in drobiž.

Anže noče
iti v Hoče.

V Hočah ni potice,
imajo pa pice.

Poleti hlad, pozimi sneg,
vse na enem mestu
ponuja nam naš breg.

Športov Pohorje ponuja vam obilo,
če ste lačni pa kosilo.

In za konec če želiš,
pogled na Maribor dobiš.

Tukaj je vsega preveč,
sam domov grem pico pečt.

Lana Mladenović, 4. c

Ni ravno v Franciji sosednji Ptuj,
pa smo vseeno jedli ratavoville.

Raje jemo pri Siničevem mlinu pico,
ker se nam ne ljubi vozit v Gorico.

Ko gremo po trojanske krofe,
mimogrede pozdravimo še celjske grofe.

Doma pa nam mati naša
pripravi cel pisker paprikaša.

Tara Rečnik, 4. c

PRAZNIČNE DELAVNICE V MARCU

Imeli smo kulturno tehniški dan. Ustvarjali smo, se učili in se zabavali.

Danes je bil zanimiv šolski dan. Zjutraj, ko smo začeli s poukom, nam je učiteljica povedala, da bomo do malice ustvarjali ptice. Te ptice so bile iz kartona, polepljene z blagom različnih vzorcev. Pokazala nam je, kako jih izdelavaš, nato pa smo se odpravili na delo. Delali smo dve šolski uri. Ko si ptico končal, si jo z magnetom pritrtil na tablo. Ko smo končali, je bilo na tabli zelo veliko ptic. Učiteljica nam je povedala, da smo jih namenili za prireditev ob dnevu žena. Podarili jih bomo staršem in sorodnikom. Po glavnem odmoru je prišla v razred gospa, ki smo jo spoznali že v fotografskem muzeju. Pogovarjali smo se o praznikih, naredili dražgoški srček in se igrali igro valinčanje.

Dan je hitro minil. Nov dan, nova pustolovščina!

Nika Bedenik, 4. c

OGLED FOTOGRAFSKEGA MUZEJA V MARIBORU

V torek, 9. 12. 2014, smo z učiteljico obiskali fotografski muzej v Mariboru. S kombijem smo se odpeljali v mesto. Razdelili smo se v dve skupini. Prva skupina je šla na ogled po Mariboru. Med njimi sem bil tudi jaz. Ogledali smo si kužno znamenje na Glavnem trgu. Nadaljevali smo pot na Židovsko ulico. Tam smo si ogledali Sinagogo, židovsko molilnico. Šli smo na Lent, mesto kjer so nekoč pristajali s splavi splavarji.

Ogledali smo si staro vinsko trto, staro več kot 400 let. Najbolj mi je bila všeč hiša s to trto. Po končanem ogledu se je naša skupina napotila do fotografskega muzeja. Tam nas je pričakala gospa, s katero smo izdelovali okvirje za slike. V muzeju smo videli stare fotoaparate, fotografije njihovih izumiteljev in razstavo koledarjev. Delali smo tudi poskuse s kovancem in vodo. Po tem poskusu je sledil še naslednji. Svetloba je obsijala nek predmet mi pa smo morali ugotoviti, kateri predmet se skriva za njegovo senco.

V fotografskem muzeju pa mi je bila najbolj všeč razstava, saj se mi zdijo stri predmeti še posebej zanimivi.

Blaž Jug, 4. c

